

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

EIROPAS CENTRĀLĀ BANKA

EIROPAS CENTRĀLĀS BANKAS ATZINUMS

(2014. gada 5. februāris)

par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 2002/65/EK, 2013/36/ES un 2009/110/EK un atceļ Direktīvu 2007/64/EK

(CON/2014/9)

(2014/C 224/01)

Ievads un juridiskais pamats

2013. gada 31. oktobrī Eiropas Centrālā banka saņēma Padomes lūgumu sniegt atzinumu attiecībā uz priekšlikumu direktīvai par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 2002/65/EK, 2013/36/ES un 2009/110/EK un atceļ Direktīvu 2007/64/EK⁽¹⁾ (turpmāk – ierosinātā direktīva).

ECB kompetence sniegt atzinumu balstās uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 127. panta 4. punktu un 282. panta 5. punktu, jo ierosinātajā direktīvā ir ietverti noteikumi, kuri ietekmē Eiropas Centrālo banku sistēmas (ECBS) uzdevumus veicināt norēķinu sistēmu vienmērīgu darbību, un palīdz sekmīgi īstenot politiku, kas attiecas uz finanšu sistēmas stabilitāti, kā tas noteikts Līguma 127. panta 2. punkta ceturtajā ievilkumā un 127. panta 5. punktā. Valde ir pieņēmusi šo atzinumu saskaņā ar Eiropas Centrālās bankas reglamenta 17.5. panta pirmo teikumu.

Vispārējie apsvērumi

1. Ar ierosināto direktīvu, kurā ietverta Direktīva 2007/64/EK (Maksājumu pakalpojumu direktīva vai MPD) un ar kuru tā tiek atcelta⁽²⁾, ir paredzēts turpmāk attīstīt Savienības mēroga elektronisko maksājumu tirgu, līdz ar to ļaujot patērētājiem un tirgus dalībniekiem pilnībā izmantot iekšējo tirgu, ņemot arī vērā ātro attīstību privātklientu maksājumu tirgus jomā (jaunu maksājumu risinājumu ieviešana, izmantojot viedtālrunus, elektronisko komerciju u. c.). Šie priekšlikumi ir izstrādāti pēc tam, kad Komisija veica plašu pārskatu par pašreizējo situāciju attiecībā uz maksājumu pakalpojumiem. 2012. gada janvārī Komisija nāca klajā ar Zaļo grāmatu – “Ceļā uz karšu, interneta un mobilo maksājumu integrētu Eiropas tirgu”⁽³⁾ un uzsāka tās sabiedrisko apspriešanu, kurā piedalījās arī ECB⁽⁴⁾. Gan Zaļās grāmatas apspriešanas rezultātā iegūtās atbildes, gan Komisijas patstāvīgi veiktie pētījumi un MPD pārskats atklāj, ka nesenās inovācijas privātklientu maksājumu pakalpojumu tirgū un tehnoloģijās no reglamentēšanas viedokļa rada jaunus izaicinājumus, un ar priekšlikumiem tos ir paredzēts risināt.
2. Ar ierosināto direktīvu tiek ieviesti vairāki grozījumi pašreizējā MPD sistēmā, tostarp paplašinot darbības jomu gan attiecībā uz maksājumu darījumu ģeogrāfisko tvērumu, gan valūtu. Tajā no jauna definē groza vairākus pašreizējos izņēmumus no MPD piemērošanas, lai tos padarītu stingrākus un grūtāk pielietojamus, un atceļ tos, kuri vairāk nav nepieciešami. Piemēram, ar to tiek grozīts izņēmums, kas attiecas uz tirdzniecības pārstāvjiem – izņēmums attieksies vienīgi uz tiem tirdzniecības pārstāvjiem, kuri rīkojas vai nu maksātāja vai maksājuma saņēmēja vārdā. Tajā arī pašreizējo digitālā satura jeb “telekomunikāciju” izņēmumu definē no jauna ar ierobežotāku fokusu, un atceļ MPD nepiemērošanu skaidras naudas

⁽¹⁾ COM(2013) 547/3.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/64/EK (2007. gada 13. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 97/7/EK, 2002/65/EK, 2005/60/EK un 2006/48/EK un atceļ Direktīvu 97/5/EK (OV L 319, 5.12.2007., 1. lpp.).

⁽³⁾ COM(2011) 941 galīgā versija.

⁽⁴⁾ Sk. Eurosistēmas 2012. gada marta atbildi uz Eiropas Komisijas Zaļo grāmatu – “Ceļā uz karšu, interneta un mobilo maksājumu integrētu Eiropas tirgu”; atbilde pieejama ECB tīmekļa vietnē www.ecb.europa.eu.

izņemšanai no bankomātiem, ko nodrošina neatkarīgi bankomātu izvietotāji. Visbūtiskākais – ar to tiek paplašināta MPD sistēma, lai to attiecinātu uz jauniem pakalpojumiem un pakalpojumu sniedzējiem, t. i., tādām trešām personām – maksājumu pakalpojumu sniedzējiem (TPPS), kuru saimnieciskā darbība ir sniegt pakalpojumus, kas balstīti uz pieeju maksājumu kontiem, piemēram, maksājuma iniciēšana vai piekļuve konta informācijai, bet kuri parasti nav klientu līdzekļu turētāji⁽⁵⁾). Nolūkā piemērot maksimālās robežvērtības starpbanku komisijas maksām atbilstoši ierosinātai regulai par starpbanku komisijas maksām, ko piemēro kartēm piesaistītiem maksājumu darījumiem, ar ierosināto direktīvu tiek arī aizliegta tirgotāju prakse piemērot papildmaksas kartēm, kuru starpbanku komisijas maksas tiek regulētas⁽⁶⁾. Visbeidzot, ar to arī tiek grozītas vairākas būtiskas pašreizējā režīma sastāvdaļas, tostarp – nodrošinājuma prasības, atbrīvojuma nosacījumi un maksājumu pakalpojumu sniedzēja (MPS) un maksātāja atbildība par neautorizētiem darījumiem, – ar mērķi turpināt šo noteikumu saskaņošanu, veidot vienlīdzīgus konkurences apstākļus un uzlabot juridisko noteiktību⁽⁷⁾. Kopumā ar ierosināto direktīvu ir paredzēts sniegt patērētājiem lielāku aizsardzību pret krāpšanu, iespējamu ļaunprātību un citiem ar maksājumu pakalpojumu drošību saistītiem incidentiem. Tajā ietverti vairāki noteikumi, saskaņā ar kuriem Eiropas Banku iestādei (EBI) ir jādod ieguldījums konsekventā un saskaņotā pārraudzībā saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1093/2010⁽⁸⁾.

3. ECB pauž spēcīgu atbalstu ierosinātās direktīvas mērķiem un saturam. Jo īpaši tā atbalsta priekšlikumu paplašināt esošo maksājumu pakalpojumu sarakstu, lai iekļautu maksājumu iniciēšanas pakalpojumus un konta informācijas pakalpojumus, ar kuru palīdzību atbalstīt privātklientu maksājumu inovācijas un konkurenci. Jautājumu par trešo personu piekļuvi maksājumu kontiem uzraugi un pārraugi ir padziļināti apsprieduši Eiropas foruma par privātklientu maksājumu drošību (*European Forum on the Security of Retail Payments*; turpmāk – *SecuRe Pay* forums) kontekstā. Minēto diskusiju pamatelementi ir atspoguļoti ECB projekta redakcijas priekšlikumos.
4. ECB arī atzinīgi vērtē faktu, ka: a) ir ierosināts saskaņot un uzlabot maksājumu pakalpojumu sniedzēju operacionālās un drošības prasības; b) tiks pastiprinātas kompetento iestāžu pilnvaras īstenošanas jomā un c) tiks padarīti stingrāki atsevišķi MPD noteikumi, kuru piemērošanā līdz šim dalībvalstis baudīja ievērojamu rīcības brīvību. Minētās rīcības brīvības rezultātā noteikumu piemērošana visā Savienībā ir ievērojami atšķirīga, un līdz ar to privātklientu maksājumu tirgus ir sadrumstalots⁽⁹⁾. ECB savus viedokļus iepriekš ir paudusi savā atbildē attiecībā uz Zaļo grāmatu⁽¹⁰⁾ un arī izmantojot citas iespējas, tostarp *SecuRe Pay* forumu. ECB pauž gandarījumu, ka ierosinātajā direktīvā ir ietverti daudzi ieteikumi, ar kuriem ECB ir nākusi klajā minētajā atbildē un arī *SecuRe Pay* forumā. Tomēr ECB ir vairāki konkrēti komentāri.

Konkrētie apsvērumi

1. Definētie jēdzieni

Ierosinātajā direktīvā ietvertās definīcijas⁽¹¹⁾ lielākoties neatšķiras no MPD ietvertajām, bet tās varētu nākotnē uzlabot. Jo īpaši – ierosinātā direktīva būtu jāpapildina ar definīcijām “maksājumu instrumentu emisija” un “maksājumu darījumu iegūšana”⁽¹²⁾. Tādā veidā ierosinātās direktīvas I pielikums kļūtu skaidrāks. Ar turpmākiem grozījumiem varētu uzlabot tādas definīcijas kā “maksājuma iniciēšanas pakalpojums”⁽¹³⁾ un “konta informācijas pakalpojums”⁽¹⁴⁾, un pilnveidošanas nolūkā jāiekļauj definīcijas jēdzieniem “kredīta pārvedums”, “pārrobežu maksājums” un “maksājums valsts robežās”.

⁽⁵⁾ Sk. ierosinātās direktīvas I pielikuma 7. punktu.

⁽⁶⁾ Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par starpbanku komisijas maksām, ko piemēro kartēm piesaistītiem maksājumu darījumiem (COM(2013) 550/3); 2013/0265.

⁽⁷⁾ Turpmākos pantos tiek precizēti noteikumi par piekļuvi maksājumu sistēmām un tiesībām uz kompensāciju, un arī risināti ar drošību un autentificēšanu saistīti jautājumi atbilstoši priekšlikumam – Eiropas Parlamenta un Padome Direktīvai par pasākumiem, kas nodrošinātu vienādi augsta līmeņa tīklu un informācijas drošību visā Savienībā (COM(2013) 48 *final*) (turpmāk – Tīklu un informācijas drošības (TID) direktīva). Attiecībā uz ierosināto TID direktīvu skatīt turpmāk 2.12. apakšpunktu.

⁽⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Regula (ES) Nr. 1093/2010, ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK (OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.).

⁽⁹⁾ Sk., piemēram, ierosinātās Direktīvas 66. pantu attiecībā uz noteikumiem par maksājumu pakalpojuma sniedzēja un maksātāja atbildību par neautorizētiem maksājumu darījumiem.

⁽¹⁰⁾ Sk. 4. zemsvītras piezīmi.

⁽¹¹⁾ Sk. ierosinātās direktīvas 4. pantu.

⁽¹²⁾ Sk pielikumā projekta redakcijas 12. grozījumu.

⁽¹³⁾ Sk. ierosinātās direktīvas 4. panta 32. punktu.

⁽¹⁴⁾ Sk. ierosinātās direktīvas 4. panta 33. punktu.

2. **Pārējie noteikumi**

- 2.1. Saistībā ar piemērošanas jomu⁽¹⁵⁾ – ierosinātajā direktīvā ir paredzēts, ka tajos gadījumos, kad tikai viens no maksājumu darījuma maksājumu pakalpojumu sniedzējiem atrodas Savienībā, noteikumus par kredīta valūtēšanas dienu⁽¹⁶⁾ un noteikumus par maksājumu pakalpojumu nosacījumu un informācijas prasību pārredzamību piemēro attiecībā uz tām darījuma daļām, kuras tiek veiktas Savienībā⁽¹⁷⁾. Ciktāl iespējams, gan minētajos gadījumos, gan attiecībā uz visa veida valūtām būtu jāpiemēro arī IV sadaļa, kurā noteiktas tiesības un pienākumi saistībā ar maksājumu pakalpojumu sniegšanu un izmantošanu.
- 2.2. Ierosinātajā direktīvā nav saglabāta pašlaik spēkā esošajā MPD noteiktā iespēja, saskaņā ar kuru dalībvalstīm vai kompetentām iestādēm ir tiesības attiecināt uz tādām maksājumu iestādēm, kuras sniedz vienīgi maksājumu pakalpojumus, nodrošinājuma prasības, kuras piemēro tādām maksājumu iestādēm, kas nodarbojas ar saimniecisko darbību, kas nav maksājumi⁽¹⁸⁾. ECB ierosinātu noteikt, ka maksājumu iestādēm būtu pienākums nodrošināt atbilstošu aizsardzību nodrošinājuma prasību veidā attiecībā uz maksājumu pakalpojumu lietotāja līdzekļiem neatkarīgi no tā, vai [maksājumu iestādes] nodarbojas ar tādu saimniecisko darbību, kas nav maksājumu pakalpojumi, vai nē.
- 2.3. Efektivitātes nolūkos ECB atzinīgi vērtētu, ja viena vienota iestāde būtu atbildīga par to, ka tiek nodrošināta atbilstība šai direktīvai, tomēr ECB apzinās, ka praksē tas var izrādīties sarežģīti valstu dažādo mehānismu dēļ.
- 2.4. Turklāt ECB ierosina Eiropu iekļaut kā papildu iestādi, ar kuru maksājumu pakalpojumus uzraugošās kompetentās iestādes var apmainīties ar informāciju⁽¹⁹⁾, ņemot vērā Eiropas īpašās zināšanas starptautisko noziegumu un terorisma jomā, tostarp apkarojot euro viltošanu un citu maksājumu instrumentu un pakalpojumu ļaunprātīgu izmantošanu nolūkā pastrādāt finanšu noziegumus.
- 2.5. Ņemot vērā, ka kontu apkalpojošie maksājumu pakalpojumu sniedzēji attiecībā uz ierosinātās direktīvas I pielikuma 7. punktā noteiktajiem pakalpojumiem būs pilnvaroti atļaut piekļūt maksājumu kontiem, un arī ņemot vērā, ka TPPS pakalpojumus parasti sniedz ar interneta starpniecību un tie līdz ar to neaprobežojas ar vienas dalībvalsts teritoriju, ECB, balstoties uz drošības apsvērumiem, ierosina, ka TPPS nevajadzētu radīt nevienu no 27. pantā minētajiem atbrīvojumiem.
- 2.6. Direktīvā 2009/44/EK⁽²⁰⁾ (turpmāk – norēķinu galīgumu Direktīva) noteiktajām maksājumu sistēmām nepiemēro ierosinātās direktīvas 29. panta 1. punkta noteikumu, kurā noteikts, ka piekļuvei maksājumu sistēmām ir jābūt objektīvai un bez diskriminācijas. Tomēr ierosinātās direktīvas 29. panta 2. punkta pēdējā teikumā ir noteikts, ka gadījumā, ja noteikta maksājumu sistēma ļauj īstenot netiešu dalību, šāda dalība būtu arī nodrošināma citiem atļauju saņēmējiem vai reģistrētiem pakalpojumiem sniedzējiem saskaņā ar 29. panta 1. punktu. Norēķinu galīgumu Direktīvas 2. panta g) punktā minētā jēdziena “netiešais dalībnieks” definīcija pašlaik neattiecas uz maksājumu iestādēm, un nolūka nodrošināt konsekveni un juridisko noteiktību ECB ierosina grozīt jēdziena “netiešais dalībnieks” definīciju norēķinu galīgumu Direktīvā, lai tā attiektos arī uz maksājumu pakalpojumu sniedzējiem.
- 2.7. Nolūkā savienot drošības prasības un patērētāju aizsardzību ar ideju atvērtai piekļuvei maksājumu kontu pakalpojumiem, ECB ierosina klientus pienācīgi autentificēt, izmantojot drošu sistēmu klientu autentificēšanai. TPPS to varētu nodrošināt, vai nu drošā veidā novirzot maksātāju pie savu kontu apkalpojošā maksājumu pakalpojumu sniedzēja, vai izdodot savus individuālus drošības elementus. Abiem variantiem būtu jāveido standartizēta Eiropas saskarne piekļuvei maksājumu kontiem. Minētajai saskarnei vajadzētu balstīties uz atvērtu Eiropas standartu un atļaut ikvienam TPPS piekļūt maksājumu kontiem pie jebkura maksājumu pakalpojumu sniedzēja visā Savienībā. Standartu varētu definēt EBI ciešā sadarbībā

⁽¹⁵⁾ Sk. ierosinātās direktīvas 2. pantu.

⁽¹⁶⁾ Sk. ierosinātās direktīvas 78. pantu.

⁽¹⁷⁾ Sk. ierosinātās direktīvas III sadaļu.

⁽¹⁸⁾ Sk. MPD 9. pantu.

⁽¹⁹⁾ Sk. ierosinātās regulas 25. pantu.

⁽²⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/44/EK (2009. gada 6. maijs), ar ko Direktīvu 98/26/EK par norēķinu galīgumu maksājumu un vērtspapīru norēķinu sistēmās un Direktīvu 2002/47/EK par finanšu nodrošinājuma līgumiem groza attiecībā uz saistītām sistēmām un kredītpasībām (OV L 146, 10.6.2009., 37. lpp.).

ar ECB, un iekļaut tehniskās un darbības specifikācijas, kā arī saistītas procedūras. Turklāt trešām personām – maksājumu pakalpojumu sniedzējiem būtu: a) jāaizsargā maksājumu pakalpojumu lietotāju individuālie drošības elementi, kurus tie paši izdod; b) pašiem nepārprotami jāautentificējas kontu apkalpojošajam(-iem) maksājumu pakalpojumu sniedzējam(-iem); c) jāizvairās uzglabāt datus, kas iegūti, piekļūstot maksājumu kontiem, izņemot informāciju, ar kuru identificē pašu iniciētos maksājumus, tostarp atsaucē numuru, maksātāja un maksājuma saņēmēja IBAN, kā arī darījuma summu, un d) jāizvairās izmantot datus jebkādiem citiem mērķiem, kurus maksājumu pakalpojumu lietotājs nav tieši atļāvis⁽²¹⁾. Viens no iespējamiem veidiem, kā precizēt vairākus minētos aspektus, ir līgumu slēgšana starp kontu apkalpojošiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem un TPPS. No efektivitātes viedokļa un nolūkā neradīt nepamatotus šķēršļus konkurencei, būtiskākie elementi, tostarp atbildības regulējums, būtu precizējams ierosinātajā direktīvā. Turpmākie darbības noteikumi, tostarp tehniskā un operacionālā kārtība, piemēram, autentifikācija, sensitīvo datu aizsardzība, maksājumu uzdevumu identificēšana un izsekojamība, būtu jānosaka, izveidojot maksājumu shēmu, kurai visi attiecīgie dalībnieki varētu pievienoties, un ar kuru izvairītos no nepieciešamības vienoties par individuāliem līgumiem.

- 2.8. Saistībā ar pamatlīgumu noteikumiem un patērētāju aizsardzību, ECB pauž viedokli, ka patērētājiem kā maksājumu kontu turētājiem saistībā ar maksājumu iniciēšanas pakalpojumiem vajadzētu baudīt tādu aizsardzības līmeni, kas ir pielīdzināms tam, ko bauda parādnieki saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 260/2012⁽²²⁾ (turpmāk – SEPA regula), t. i., patērētājiem vajadzētu būt tiesībām dot norādes saviem kontu apkalpojošiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, lai tie izveido konkrētus “baltos” vai “melnos” TPPS sarakstus⁽²³⁾.
- 2.9. Attiecībā uz tiešajiem debetu maksājumiem ierosinātajā direktīvā ir norādīts, ka maksātājam vajadzētu būt beznosacījumu tiesībām uz naudas atmaksājumu, izņemot gadījumus, kad maksājuma saņēmējs jau ir izpildījis savas līgumiskās saistības un maksātājs pakalpojumus jau ir saņēmis vai preces patērējis⁽²⁴⁾. Tā vietā, lai stiprinātu patērētāju aizsardzību, šķiet, ka ar ierosināto direktīvu vairāk netiktu pieļautas neierobežotas tiesības uz naudas atmaksājumu pašreizējā SEPA tiešo maksājumu shēmā. Lai izpildītu minētos noteikumus par tiesībām uz naudas atmaksājumu, maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, iespējams, būtu jāievāc informācija par viņu klientu pirkumiem. Šis jautājums varētu radīt problēmas privātās dzīves aizsardzības jomā, kā arī palielinātu maksājumu pakalpojumu sniedzēju administratīvo slogu. ECB tā vietā ierosinātu ieviest, kā vispārēju noteikumu, beznosacījumu atmaksājuma tiesības uz 8 nedēļu laikposmu visiem patērētāju tiešajiem debetiem. Attiecībā uz atsevišķiem preču un pakalpojumu veidiem parādniekiem un kreditoriem vajadzētu būt iespējai atsevišķi vienoties par to, ka netiek piemērotas tiesības uz atmaksājumu. Komisija varētu deleģētos aktos noteikt šādu preču un pakalpojumu izsmeļošu sarakstu.
- 2.10. Finansiālā kompensācija, kas TPPS ir jāmaksā kontu apkalpojošajam maksājumu pakalpojuma sniedzējam neautorizēta maksājuma gadījumā saskaņā ar ierosinātās direktīvas 65. un 82. pantu, nesaskan ar kompensāciju, kas pienākas par neizpildi, nepilnīgu vai novēlotu izpildi. ECB tāpēc piedāvātu savstarpēji saskaņot minētos noteikumus, lai nodrošinātu līdzīgus kompensācijas noteikumus⁽²⁵⁾.
- 2.11. Spēkā esošā MPD ir lielā mērā veicinājusi privātklientu maksājumu efektivitātes pieaugumu, ieviešot D+1 izpildes laiku attiecībā uz naudas pārvedumiem⁽²⁶⁾. ECB ir novērojusi, ka uzņēmējdarbības prakses un tehnoloģiju attīstība dod iespēju arvien ātrāk veikt maksājumu izpildi, un atzinīgi vērtē to, ka šādi pakalpojumu jau ir pieejami vairākās dalībvalstīs gan patērētājiem, gan uzņēmējiem. ECB sagaida, ka tirgi turpinās uzlabot izpildes laikus visā Eiropā, un pauž gatavību kā katalizatoram atbalstīt minēto procesu.

⁽²¹⁾ Sk. ierosinātās direktīvas 58. pantu.

⁽²²⁾ Sk. 13. apsvērumu un 5. panta 3. punkta d) apakšpunkta iii) punktu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 260/2012 (2012. gada 14. marts), ar ko nosaka tehniskās un darbības prasības kredīta pārvedumiem un tiešā debeta maksājumiem euro groza Regulu (EK) Nr. 924/2009 (OV L 94, 30.3.2012., 22. lpp.) (turpmāk – vienotās euro maksājumu telpas (SEPA) Regula).

⁽²³⁾ Sk. ierosinātās direktīvas 45. un 59. pantu (jauns).

⁽²⁴⁾ Sk. ierosinātās direktīvas 57. apsvērumu un 67. panta 1. punktu.

⁽²⁵⁾ Sk. ierosinātās direktīvas 65., 80. un 82. pantu.

⁽²⁶⁾ Spēkā esošās MPD 69. panta 1. punktā ir noteikts, ka pēc tam, kad ir saņemts maksājuma uzdevums, vēlākais līdz nākamās darba dienas beigām maksājumu saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēja kontā tiktu ieskaitīta maksājuma darījuma summa.

- 2.12. Prudenciālo uzraugu un centrālo banku pamatuzdevums ir izvērtēt maksājumu pakalpojumu sniedzēju drošības pasākumus un ziņošanu par incidentiem⁽²⁷⁾. Līdz ar to minētajām iestādēm būtu jā saglabā kontrole pār uzraudzības prasību pilnveidošanu šajā jomā. Tomēr MPD ir noteikts, ka ir nepieciešama informācijas apmaiņa ar kompetentām iestādēm, ECB un, attiecīgajos gadījumos – ar Eiropas Savienības Tīklu un informācijas drošības aģentūru un kompetentām iestādēm saskaņā ar Tīklu un informācijas direktīvu – operacionālo risku, tostarp drošības risku, jomā. EBI vajadzētu uzņemties atbildību, lai koordinētu minēto informācijas apmaiņu starp kompetentajām dalībvalstu iestādēm, savukārt ECB informēs ECBS dalībniekus par maksājumu sistēmu un maksājumu instrumentu attiecīgajām problēmām.
- 2.13. EBI būtu arī kompetentajām iestādēm jāizstrādā sūdzību procedūru⁽²⁸⁾ pamatnostādnes, kuras palīdzētu procedūras saskaņot.
- 2.14. Atsevišķi noteikumi⁽²⁹⁾ attiecas vienīgi uz dalībvalstu rīcības brīvību attiecībā uz maksājumu darījumiem valsts robežās. Šie noteikumi nešķiet atbilstoši maksājumu pakalpojumu vienotā tirgus izveidošanas mērķim un tāpēc būtu ieteicams tos svītrot.
- 2.15. Visbeidzot – dažādi noteikumi regulē to, kā konta informācijai piekļūst un to izmanto TPPS un trešās personas – maksājumu instrumentu emitenti, t. i., tie gadījumi, kad maksājumu karti ir izdevis TPPS⁽³⁰⁾. Šie pakalpojumi pēc būtības neatšķiras, tāpēc ECB ierosinātu apvienot minētos noteikumus, jo iepriekšējo kārtību, kādā TPPS piekļūst konta informācijai un to izmanto varētu arī *mutatis mutandis* piemērot trešām personām – maksājumu instrumentu emitentiem.

ECB ieteikumi par ierosinātās direktīvas grozīšanu ir izklāstīti konkrētos projekta redakcijas priekšlikumos, kuri kopā ar attiecīgajiem paskaidrojumiem ir pievienoti pielikumā.

Frankfurtē pie Mainas, 2014. gada 5. februārī

ECB prezidents

Mario DRAGHI

⁽²⁷⁾ Sk. ierosinātās direktīvas 85. un 86. pantu.

⁽²⁸⁾ Sk. ierosinātās direktīvas 88. panta 1. punktu.

⁽²⁹⁾ Sk. ierosinātās direktīvas 35. panta 2. punktu un 56. panta 2. punktu.

⁽³⁰⁾ Sk. attiecīgi 58. un 59. pantu.

PIELIKUMS

Projekta redakcijas priekšlikumi

Komisijas ierosinātā redakcija	ECB ierosinātie grozījumi ⁽¹⁾
<p>1. grozījums</p> <p>6. apsvērumš</p>	
<p>“(6) Pēdējos gados ir palielinājies drošības apdraudējums, kas saistīts ar elektroniskajiem maksājumiem, jo elektroniskie maksājumi ir kļuvuši tehniski sarežģītāki, to apjoms visā pasaulē pastāvīgi pieaug un rodas jauni maksājumu veidi. Tā kā droši maksājumu pakalpojumi ir būtiski svarīgs nosacījums maksājumu pakalpojumu tirgus netraucētai darbībai, maksājumu pakalpojumu lietotājiem būtu jābūt pienācīgi pasargātiem no šāda apdraudējuma. Maksājumu pakalpojumi ir svarīgi nozīmīgu ekonomisku un sabiedrisku darbību veikšanai, tāpēc maksājumu pakalpojumu sniedzēji, piemēram, kredītiestādes, ir kvalificēti kā tirgus dalībnieki saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas [ievietot TID direktīvas numuru pēc pieņemšanas] 3. panta 8. punktu ⁽²⁾.”</p>	<p>“(6) Pēdējos gados ir palielinājies drošības apdraudējums, kas saistīts ar elektroniskajiem maksājumiem, jo elektroniskie maksājumi ir kļuvuši tehniski sarežģītāki, to apjoms visā pasaulē pastāvīgi pieaug un rodas jauni maksājumu veidi. Tā kā droši maksājumu pakalpojumi ir būtiski svarīgs nosacījums maksājumu pakalpojumu tirgus netraucētai darbībai, maksājumu pakalpojumu lietotājiem būtu jābūt pienācīgi pasargātiem no šāda apdraudējuma. Maksājumu pakalpojumi ir svarīgi nozīmīgu ekonomisku un sabiedrisku darbību veikšanai, tāpēc maksājumu pakalpojumu sniedzēji, piemēram, kredītiestādes, ir kvalificēti kā tirgus dalībnieki saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas [ievietot TID direktīvas numuru pēc pieņemšanas] ⁽²⁾ panta 8. punktu.”</p>
Paskaidrojums	
Skatīt 31. grozījumu.	
<p>2. grozījums</p> <p>7. apsvērumš</p>	
<p>“(7) Papildus vispārējiem pasākumiem, kas noteikti kā veicami dalībvalstu līmenī Direktīvā [ievietot TID direktīvas numuru pēc pieņemšanas], ar maksājumu darījumiem saistītais drošības apdraudējums būtu jānovērš arī maksājumu pakalpojumu sniedzēju līmenī. Maksājumu pakalpojumu sniedzējiem veicamajiem drošības pasākumiem jābūt samērīgiem ar attiecīgo drošības apdraudējumu. Būtu jāizveido regulārs ziņošanas mehānisms, lai nodrošinātu, ka maksājumu pakalpojumu sniedzēji ik gadu sniedz kompetentajām iestādēm atjauninātu informāciju par to drošības apdraudējuma novērtējumu un (papildu) pasākumiem, ko tie ir veikuši šā apdraudējuma novēršanai. Turklāt, lai nodrošinātu, ka tiek līdz minimumam samazināts kaitējums citiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem un maksājumu sistēmām (piemēram, ievērojami traucējumi kādā maksājumu sistēmā), kā arī lietotājiem, ir ļoti svarīgi, lai maksājumu pakalpojumu sniedzējiem būtu pienākums nekavējoties ziņot Eiropas Banku iestādei par ievērojamiem ar drošību saistītiem incidentiem.”</p>	<p>“(7) Papildus vispārējiem pasākumiem, kas noteikti kā veicami dalībvalstu līmenī Direktīvā [ievietot TID direktīvas numuru pēc pieņemšanas], Ar maksājumu darījumiem saistītais drošības apdraudējums būtu jānovērš arī maksājumu pakalpojumu sniedzēju līmenī. Maksājumu pakalpojumu sniedzējiem veicamajiem drošības pasākumiem jābūt samērīgiem ar attiecīgo drošības apdraudējumu. Būtu jāizveido regulārs ziņošanas mehānisms, lai nodrošinātu, ka maksājumu pakalpojumu sniedzēji ik gadu sniedz kompetentajām iestādēm atjauninātu informāciju par to drošības apdraudējuma novērtējumu un (papildu) pasākumiem, ko tie ir veikuši šā apdraudējuma novēršanai. Turklāt, lai nodrošinātu, ka tiek līdz minimumam samazināts kaitējums citiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem un maksājumu sistēmām (piemēram, ievērojami traucējumi kādā maksājumu sistēmā), kā arī lietotājiem, ir ļoti svarīgi, lai maksājumu pakalpojumu sniedzējiem būtu pienākums nekavējoties ziņot par ievērojamiem operacionālajiem un ar drošību saistītiem incidentiem saskaņā ar šo direktīvu izcelsmes valsts kompetentajai iestādei, kura izvērtē, kā minētais incidents attiecas uz citām iestādēm un, pamatojoties uz minēto izvērtējumu, nosūta attiecīgo informāciju par šo incidenta paziņojumu EBI un ECB, kura par to paziņo citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm un ECBS.”</p>

Komisijas ierosinātā redakcija

ECB ierosinātie grozījumi ⁽¹⁾

Paskaidrojums

Skatīt 31. grozījumu.

3. grozījums

18. apsvērums

“(18) Kopš Direktīvas 2007/64/EK pieņemšanas ir radušies jauni maksājumu pakalpojumu veidi, sevišķi interneta maksājumu jomā. Ir radušās trešās personas – pakalpojumu sniedzēji (TPPS), kas patērētājiem un tirgotājiem piedāvā tā sauktos maksājumu iniciēšanas pakalpojumus, un to rīcībā pārvedamie līdzekļi bieži nemaz nenonāk. Šie pakalpojumi sekmē e-komercijas maksājumus, nodrošinot programmatūras savienojumu starp tirgotāja tīmekļa vietni un patērētāja tiešsaistes bankas pakalpojumu platformu, lai iniciētu maksājumus internetā uz kredīta pārvedumu vai tiešā debeta maksājumu pamata. TPPS gan tirgotājiem, gan patērētājiem piedāvā nelielu izmaksu alternatīvu karšu maksājumiem un sniedz patērētājiem iespēju iepirkties tiešsaistē, pat ja viņiem nav kredītkartes. Tomēr patlaban Direktīva 2007/64/EK uz TPPS neattiecas, tos ne vienmēr uzrauga kāda kompetentā iestāde un tie ne vienmēr ievēro Direktīvas 2007/64/EK prasības. Tas rada virkni juridisku jautājumu, piemēram, attiecībā uz patērētāju aizsardzību, drošību un atbildību, kā arī konkurences un datu aizsardzības problēmas. Tādēļ ar jaunajiem noteikumiem šīs problēmas būtu jārisina.”

“(18) Kopš Direktīvas 2007/64/EK pieņemšanas ir radušies jauni maksājumu pakalpojumu veidi, sevišķi interneta maksājumu jomā. Ir radušās trešās personas – pakalpojumu sniedzēji (TPPS), kas patērētājiem, ~~un~~ **un citiem maksājumu pakalpojumu lietotājiem** piedāvā tā sauktos maksājumu iniciēšanas pakalpojumus, un to rīcībā pārvedamie līdzekļi bieži nemaz nenonāk. **Maksājumu iniciēšanas** pakalpojumi sekmē e-komercijas maksājumus, ~~nodrošinot programmatūras savienojumu starp tirgotāja tīmekļa vietni un patērētāja tiešsaistes bankas pakalpojumu platformu, lai iniciētu maksājumus internetā uz kredīta pārvedumu vai tiešā debeta maksājumu pamata.~~ **patatojoties uz klientu lūguma, iniciējot maksājuma uzdevumu attiecībā uz kontu, ko tur cits maksājumu pakalpojumu sniedzējs, piemēram, izmantojot pieslēgumu klientu tiešsaistes bankas pakalpojumu platformai vai izdodot maksājumu instrumentu.** Ar konta informācijas pakalpojumiem **maksātājs saņem konsolidētu informāciju par vienu vai vairākiem maksātāja turētiem kontiem, kas nodoti turējumā vienam vai vairākiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem.** TPPS var arī sniegt abus pakalpojumus - maksājumu iniciēšanu un kontu informācijas pakalpojumus. TPPS gan tirgotājiem, gan patērētājiem piedāvā nelielu izmaksu alternatīvu ~~karšu tradicionāliem~~ maksājumiem un sniedz patērētājiem iespēju iepirkties tiešsaistē, pat ja viņiem nav kredītkartes. Tomēr patlaban Direktīva 2007/64/EK uz TPPS neattiecas, tos ne vienmēr uzrauga kāda kompetentā iestāde un tie ne vienmēr ievēro Direktīvas 2007/64/EK prasības. Tas rada virkni juridisku jautājumu, piemēram, attiecībā uz patērētāju aizsardzību, drošību un atbildību, kā arī konkurences un datu aizsardzības problēmas. Tādēļ ar jaunajiem noteikumiem šīs problēmas būtu jārisina.”

Paskaidrojums

Tiek piedāvāts raksturot visus TPPS veidus vienā apsvērumā, tāpēc 18. un 26. apsvērums ir apvienoti un ir pieminēti arī tie TPPS, kuri izdod maksājumu instrumentus, piemēram, debetkartes vai kredītkartes. Ņemot vērā iepriekš minēto, tiek piedāvāts dzēst piemēru par alternatīvu minētajām kartēm. Turklāt ir minēta iespēja, ka konta informācijas pakalpojumi varētu vienlaikus sniegt maksājumu iniciēšanas pakalpojumus.

Komisijas ierosinātā redakcija

ECB ierosinātie grozījumi ⁽¹⁾

4. grozījums

26. apsvēruma

“(26) Kopā ar tehnoloģiju attīstību pēdējos gados ir radusies arī virkne papildu pakalpojumu, piemēram, konta informācijas un agregēšanas pakalpojumi. Šai direktīvai būtu jāattiecas arī uz šiem pakalpojumiem, lai patērētāji būtu pienācīgi aizsargāti un būtu juridiskā noteiktība par šo pakalpojumu statusu.”

“(26) ~~Kopā ar tehnoloģiju attīstību pēdējos gados ir radusies arī virkne papildu pakalpojumu, piemēram, konta informācijas un agregēšanas pakalpojumi. Šai direktīvai būtu jāattiecas arī uz šiem pakalpojumiem, lai patērētāji būtu pienācīgi aizsargāti un būtu juridiskā noteiktība par šo pakalpojumu statusu.~~”

Paskaidrojums

Šis apsvēruma ir pievienots 18. apsvērumam (skatīt 3. grozījumu).

5. grozījums

51. apsvēruma

“(51) Jāizstrādā kritēriji, saskaņā ar kuriem TPPS tiek ļauts piekļūt informācijai par līdzekļu pieejamību maksājumu pakalpojuma lietotāja kontā, kuru tur cits maksājumu pakalpojumu sniedzējs, un šo informāciju izmantot. Jo īpaši gan TPPS, gan maksājumu pakalpojumu sniedzējam, kas apkalpo maksājumu pakalpojumu lietotāja kontu, būtu jāizpilda nepieciešamās datu aizsardzības un drošības prasības, kuras noteiktas vai minētas šajā direktīvā vai iekļautas EBI pamatnostādņēs. Maksātājiem būtu jādod nepārprotama piekrišana tam, ka TPPS piekļūst to maksājumu kontam, un jābūt pienācīgi informētiem par šīs piekļuves apjomu. Lai varētu attīstīties citi maksājumu pakalpojumu sniedzēji, kuri nevar pieņemt noguldījumus, kredītiestādēm tiem jāsniedz informācija par līdzekļu pieejamību, ja maksātājs ir devis piekrišanu šīs informācijas paziņošanai maksājumu pakalpojumu sniedzējam – maksājumu instrumenta izdevējam.”

“(51) Jāizstrādā kritēriji, saskaņā ar kuriem TPPS tiek ļauts piekļūt informācijai par līdzekļu pieejamību maksājumu pakalpojuma lietotāja kontā, kuru tur cits maksājumu pakalpojumu sniedzējs, un šo informāciju izmantot. Jo īpaši gan TPPS, gan maksājumu pakalpojumu sniedzējam, kas apkalpo maksājumu pakalpojumu lietotāja kontu, būtu jāizpilda nepieciešamās datu aizsardzības un drošības prasības, kuras noteiktas vai minētas šajā direktīvā vai iekļautas EBI pamatnostādņēs. **Maksātājiem Maksājumu pakalpojuma lietotājiem** būtu jādod nepārprotama piekrišana tam, ka TPPS piekļūst to maksājumu kontam, un jābūt pienācīgi informētiem par šīs piekļuves apjomu. Lai varētu attīstīties **ēti jauni** maksājumu pakalpojumu sniedzēji, kuri ~~nevar pieņemt noguldījumus nav maksātāju līdzekļu turētāji~~, kredītiestādēm **kontu turošajiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem** tiem jāsniedz TPPS informācija par līdzekļu pieejamību, ja maksātājs **maksājumu pakalpojuma lietotājs** ir devis piekrišanu šīs informācijas paziņošanai **TPPS maksājumu pakalpojumu sniedzējam** – maksājumu instrumenta izdevējam.”

Paskaidrojums

Redakcionāls precizējums attiecībā uz iesaistītajiem dalībniekiem.

Komisijas ierosinātā redakcija

ECB ierosinātie grozījumi ⁽¹⁾

6. grozījums

52. apsvēruma

“(52) Maksājumu pakalpojumu lietotāju un maksājumu pakalpojumu sniedzēju tiesības un pienākumi būtu pienācīgi jākorrigē, ņemot vērā TPPS iesaisti darījumā, kad tiek izmantots maksājuma iniciēšanas pakalpojums. Konkrētāk, līdzsvarotam atbildības sadalījumam starp maksājumu pakalpojuma sniedzēju, kas apkalpo kontu, un darījumā iesaistīto TPPS būtu jāliek tiem uzņemties atbildību katram par savu attiecīgo darījuma daļu, kuru tie kontrolē, un incidenta gadījumā skaidri jānorāda, kurš ir atbildīgs. Krāpšanas vai strīda gadījumā TPPS būtu jābūt konkrētam pienākumam sniegt maksātājam un kontu apkalpojošajam maksājumu pakalpojuma sniedzējam datus par darījumiem un informāciju par autorizāciju saistībā ar konkrēto darījumu.”

“(52) Maksājumu pakalpojumu lietotāju un maksājumu pakalpojumu sniedzēju tiesības un pienākumi būtu pienācīgi jākorrigē, ņemot vērā TPPS iesaisti darījumā, kad tiek izmantots maksājuma iniciēšanas pakalpojums. Konkrētāk, līdzsvarotam atbildības sadalījumam starp maksājumu pakalpojuma sniedzēju, kas apkalpo kontu, un darījumā iesaistīto TPPS būtu jāliek tiem uzņemties atbildību katram par savu attiecīgo darījuma daļu, kuru tie kontrolē, un incidenta gadījumā skaidri jānorāda, kurš ir atbildīgs. Krāpšanas vai strīda gadījumā TPPS būtu jābūt konkrētam pienākumam sniegt ~~maksātājam~~ **maksājumu pakalpojumu lietotājiem** un kontu apkalpojošajam maksājumu pakalpojuma sniedzējam datus par darījumiem un ~~informāciju par autorizāciju saistībā ar konkrēto darījumu~~ **pierādījumu, ka maksājumu pakalpojumu lietotāji ir bijuši autentificēti.**”

Paskaidrojums

Skatīt 19. un 24. grozījumu.

7. grozījums

57. apsvēruma

“(57) Šajā direktīvā būtu jānosaka noteikumi par atmaksājumu, kas aizsargā patērētāju, ja veikta maksājumu darījuma summa pārsniedz paredzamo summu. Lai novērstu to, ka maksātājs nonāk finansiāli neizdevīgā stāvoklī, ir jānodrošina, ka atmaksājuma kreditēšanas valūtēšanas diena nav pēc tās dienas, kad attiecīgā summa tikusi debitēta. Tiešā debeta maksājumu gadījumos maksājumu pakalpojumu sniedzējiem būtu jāspēj nodrošināt saviem klientiem pat labvēlīgāki nosacījumi, un klientiem būtu jābūt beznosacījumu tiesībām uz jebkura apstrīdēta maksājumu darījuma atmaksājumu. Tomēr šīs beznosacījumu tiesības uz atmaksājumu, kas nodrošina patērētāju visaugstākā līmeņa aizsardzību, nav pamatotas tajos gadījumos, kad tirgotājs jau ir izpildījis līgumsaistības un attiecīgā prece vai pakalpojums jau ir patērēts. Ja lietotājs pieprasa kāda maksājumu darījuma atmaksājumu, tiesības uz atmaksājumu nedrīkstētu skart ne maksātāja atbildību iepretim maksājuma saņēmējam atbilstīgi konkrētajām attiecībām, piemēram, par precēm vai pakalpojumiem, kas pasūtīti, izlietoti vai par ko likumīgi iekasēta maksa, ne arī lietotāja tiesības attiecībā uz maksājuma uzdevuma atsaukšanu.”

“(57) Šajā direktīvā būtu jānosaka noteikumi par atmaksājumu, kas aizsargā patērētāju, ja veikta maksājumu darījuma summa pārsniedz paredzamo summu. Lai novērstu to, ka maksātājs nonāk finansiāli neizdevīgā stāvoklī, ir jānodrošina, ka atmaksājuma kreditēšanas valūtēšanas diena nav pēc tās dienas, kad attiecīgā summa tikusi debitēta. Tiešā debeta maksājumu gadījumos maksājumu pakalpojumu sniedzējiem būtu jāspēj nodrošināt saviem klientiem pat labvēlīgāki nosacījumi, un klientiem būtu jābūt beznosacījumu tiesībām uz jebkura apstrīdēta maksājumu darījuma atmaksājumu. Tomēr šīs ~~beznosacījumu~~ **atsevišķiem preču vai pakalpojumu veidiem beznosacījumu** tiesības uz atmaksājumu, kas nodrošina patērētāju visaugstākā līmeņa aizsardzību, nav pamatotas tajos gadījumos, kad tirgotājs jau ir izpildījis līgumsaistības un attiecīgā prece vai pakalpojums jau ir patērēts. **atsevišķiem preču vai pakalpojumu veidiem beznosacījumu tiesības uz atmaksājumu var nebūt piemērotas. Tāpēc var apsvērt iespēju ieviest neatmaksājumu tiešo debetu, bet vienīgi attiecībā uz tām precēm un pakalpojumiem, kuras Komisija iekļāvusi sarakstā, un vienīgi ar maksātāja tiešu piekrišanu.** Ja lietotājs pieprasa kāda maksājumu darījuma atmaksājumu, tiesības uz atmaksājumu nedrīkstētu skart ne maksātāja atbildību iepretim maksājuma saņēmējam atbilstīgi konkrētajām attiecībām, piemēram, par precēm vai pakalpojumiem, kas pasūtīti, izlietoti vai par ko likumīgi iekasēta maksa, ne arī lietotāja tiesības attiecībā uz maksājuma uzdevuma atsaukšanu.”

Komisijas ierosinātā redakcija

ECB ierosinātie grozījumi ⁽¹⁾

Paskaidrojums

Ja tiesības uz atmaksājumu tiek padarītas atkarīgas no pamatā esošā pirkuma, tad rodas problēmas gan privātās dzīves aizsardzības jomā, gan saistībā ar efektivitāti un izmaksām. Ja šo priekšlikumu pieņem, tad tas visticamāk nozīmētu, ka vairāk netiktu garantētas neierobežotas tiesības uz atmaksājumu, kā to paredz spēkā esošā SEPA tiešā debeta maksājumu shēma, un līdz ar to patērētājiem rastos mazāk labvēlīgi apstākļi. ECB ierosina ieviest vispārēju noteikumu – astoņu nedēļu beznosacījumu tiesības uz atmaksājumu attiecībā uz visiem patērētāju tiešā debeta maksājumiem. Attiecībā uz sarakstā iekļautām tūlītēja patēriņa precēm vai pakalpojumiem debitori un kreditori var atsevišķi un tieši vienoties, ka tiesības uz atmaksājumu netiek piemērotas. Šādu sarakstu Komisija varētu izveidot ar deleģētu aktu.

8. grozījums

80. apsvēruma

“(80) Lai nodrošinātu šīs direktīvas saskaņotu piemērošanu, Komisijai būtu jāspēj paļauties uz speciālajām zināšanām un atbalstu no EBI, kurai būtu jāizstrādā pamatnostādnes un regulējoši tehniskie standarti par maksājumu pakalpojumu drošības aspektiem, kā arī uz dalībvalstu sadarbību saistībā ar atļautu maksājumu iestāžu pakalpojumu sniegšanu un uzņēmējdarbības veikšanu citās dalībvalstīs. Komisijai būtu jābūt pilnvarotai pieņemt šos regulējošos tehniskos standartus. Šie īpašie uzdevumi ir pilnīgā saskaņā ar EBI lomu un pienākumiem, kas definēti Regulā (ES) Nr. 1093/2010, saskaņā ar kuru EBI ir izveidota.”

“(80) Lai nodrošinātu šīs direktīvas saskaņotu piemērošanu, Komisijai būtu jāspēj paļauties uz speciālajām zināšanām un atbalstu no EBI, kurai būtu **ciešā sadarbībā ar ECB** jāizstrādā pamatnostādnes ~~un regulējoši tehniskie standarti~~ par maksājumu pakalpojumu drošības aspektiem, kā arī uz dalībvalstu sadarbību saistībā ar atļautu maksājumu iestāžu pakalpojumu sniegšanu un uzņēmējdarbības veikšanu citās dalībvalstīs. ~~Komisijai būtu jābūt pilnvarotai pieņemt šos regulējošos tehniskos standartus.~~ Šie īpašie uzdevumi ir pilnīgā saskaņā ar EBI lomu un pienākumiem, kas definēti Regulā (ES) Nr. 1093/2010, saskaņā ar kuru EBI ir izveidota.”

Paskaidrojums

Centrālo banku kompetencē ietilpst arī maksājumu pakalpojumu drošības aspekti. ECB, balstoties uz brīvprātības principu, ir izveidojusi ciešu sadarbību ar maksājumu pakalpojumu sniedzēju uzraudzītājiem SecuRe Pay forumā. Šī veiksmīgā sadarbība būtu formāli atrunājama. Šajā priekšlikumā nav ietverti nekādi reglamentējoši tehniskie standarti, tāpēc atsauce uz tiem ir dzēsta.

9. grozījums

2. pants

“1. Šo direktīvu piemēro maksājumu pakalpojumiem Savienībā, ja gan maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs, gan maksājumu saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs atrodas Savienībā, un gadījumos, kad maksājumu darījumā ir iesaistīts tikai viens maksājumu pakalpojumu sniedzējs — tas atrodas Savienībā. 78. pantu un III sadaļu piemēro arī maksājumu darījumiem, ja tikai viens no maksājumu pakalpojumu sniedzējiem atrodas Savienībā, attiecībā uz tām maksājumu darījuma daļām, kas veiktas Savienībā.

2. III sadaļu piemēro maksājumu pakalpojumiem visās valūtās. IV sadaļu piemēro maksājumu pakalpojumiem, ko veic euro vai jebkādā citā tādas dalībvalsts oficiālā valūtā, kura nav eurozonā.”

“1. Šo direktīvu piemēro maksājumu pakalpojumiem Savienībā, ja gan maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs, gan maksājumu saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs atrodas Savienībā, un gadījumos, kad maksājumu darījumā ir iesaistīts tikai viens maksājumu pakalpojumu sniedzējs — tas atrodas Savienībā. ~~78. pantu un~~ III sadaļu **un IV sadaļu, izņemot 72. pantu un 74. panta 1. punktu,** piemēro arī maksājumu darījumiem, ja tikai viens no maksājumu pakalpojumu sniedzējiem atrodas Savienībā, attiecībā uz tām maksājumu darījuma daļām, kas veiktas Savienībā.

2. III un **IV** sadaļu piemēro maksājumu pakalpojumiem visās valūtās. ~~IV sadaļu piemēro maksājumu pakalpojumiem, ko veic euro vai jebkādā citā tādas dalībvalsts oficiālā valūtā, kura nav eurozonā.”~~

Komisijas ierosinātā redakcija	ECB ierosinātie grozījumi ⁽¹⁾
--------------------------------	--

Paskaidrojums

Lai nodrošinātu maksājumu pakalpojumu lietotāju vispusīgu aizsardzību, noteikumi attiecībā uz pārredzamību un kredīta valūtēšanas dienu, kā arī noteikumi par tiesībām un pienākumiem, kas saistīti ar maksājumu pakalpojumu sniegšanu un izmantošanu, būtu jāpiemēro maksājumu darījumiem, ja tikai viens no maksājumu pakalpojumu sniedzējiem atrodas Savienībā, attiecībā uz tām darījuma daļām, kas veiktas Savienībā.

10. grozījums

4. panta 32. punkts

<p>“32) “maksājuma iniciēšanas pakalpojums” ir maksājumu pakalpojums, kas dod iespēju piekļūt maksājumu kontam, ko nodrošina trešā persona — maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kur maksātājs var būt aktīvi iesaistīts maksājuma iniciēšanā vai trešās personas — maksājumu pakalpojuma sniedzēja programmatūrā, vai kur maksātājs vai maksājumu saņēmējs var izmantot maksājumu instrumentus, lai nosūtītu maksātāja akreditācijas datus kontu apkalpojošajam maksājumu pakalpojumu sniedzējam;”</p>	<p>“32) “maksājuma iniciēšanas pakalpojums” ir maksājumu pakalpojums, lai iniciētu kas dod iespēju piekļūt maksājuma uzdevumu kontam, ko, pamatojoties uz maksātāja lūgumu, nodrošina trešā persona — maksājumu pakalpojumu sniedzējs attiecībā uz kontu, kas ir turējumā citam kur maksātājs var būt aktīvi iesaistīts maksājuma iniciēšanā vai trešās personas — maksājumu pakalpojuma sniedzēja programmatūrā, vai kur maksātājs vai maksājumu saņēmējs var izmantot maksājumu instrumentus, lai nosūtītu maksātāja akreditācijas datus kontu apkalpojošajam maksājumu pakalpojumu sniedzējam;”</p>
--	--

Paskaidrojums

Definīcijai ir jābūt pēc iespējas vienkāršai un elastīgai, lai tā attiektos uz risinājumiem nākotnē. Definīcijā nevajadzētu iekļaut prasības vai atsauces uz konkrētām tehnoloģijām.

11. grozījums

4. panta 33. punkts

<p>“33) “konta informācijas pakalpojums” ir maksājumu pakalpojums, ar ko maksājumu pakalpojuma lietotājam nodrošina konsolidētu un lietotājdraudzīgu informāciju par vienu vai vairākiem maksājumu kontiem, ko maksājumu pakalpojuma lietotājs nodevis turējumā vienam vai vairākiem kontu apkalpojošajiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem;”</p>	<p>“33) “konta informācijas pakalpojums” ir maksājumu pakalpojums, kuru nodrošina trešā persona – maksājumu pakalpojumu sniedzējs ar ko maksājumu pakalpojuma lietotājam nodrošina konsolidētu un lietotājdraudzīgu informāciju par vienu vai vairākiem maksājumu kontiem, ko maksājumu pakalpojuma lietotājs nodevis turējumā vienam vai vairākiem kontu apkalpojošajiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, lai sniegtu konsolidētu informāciju par vienu vai vairākiem maksājumu kontiem, ko maksājumu pakalpojumu lietotājs nodevis turējumā vienam vai vairākiem citiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem;”</p>
--	---

Paskaidrojums

Definīcijai ir jābūt pēc iespējas vienkāršai un elastīgai, lai tā attiektos uz risinājumiem nākotnē. Definīcijā nevajadzētu iekļaut prasības vai atsauces uz konkrētām tehnoloģijām.

12. grozījums

4. panta 39.–43. punkts (jauni)

<p>Bez teksta</p>	<p>“39) “maksājumu darījumu pieņemšana” ir maksājumu pakalpojums, kuru sniedz maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kas ar maksājuma saņēmēju ir noslēdzis līgumisku vienošanos par maksājuma saņēmēja tādu maksājumu darījumu pieņemšanu un apstrādāšanu, kuri iniciēti ar maksātāja maksājuma instrumentu un kā rezultāta notiek līdzekļu pārvedums maksājuma saņēmējam; pakalpojums var ietvert autentifikācijas, autorizācijas un citu tādu pakalpojumu sniegšanu, kas saistīti ar maksājuma saņēmēja līdzekļu plūsmas pārvaldīšanu, neatkarīgi no tā, vai maksājumu pakalpojuma sniedzējs ir maksājuma saņēmēja līdzekļu turētājs;</p>
-------------------	--

Komisijas ierosinātā redakcija	ECB ierosinātie grozījumi ⁽¹⁾
	<p>40) “maksājumu instrumentu izdošana” ir maksājumu pakalpojums, ar kuru maksājumu pakalpojumu sniedzējs tieši vai netieši nodrošina maksātāju ar maksājumu instrumentu maksātāja maksājumu darījumu iniciēšanai, apstrādāšanai un norēķinu veikšanai;</p> <p>41) “kredīta pārvedums” ir pārrobežu vai valsts robežās sniegts maksājumu pakalpojums, ar kuru MPS – kura turējumā ir maksātāja maksājumu konts un kurš rīkojas saskaņā ar maksātāja norādījumiem – kreditē maksājuma saņēmēja maksājumu kontu ar maksājumu darījumu vai vairākiem maksājumu darījumiem no maksātāja maksājumu konta;</p> <p>42) “pārrobežu maksājums” ir tāds elektroniski apstrādāts maksājumu darījums, kuru iniciē maksātājs vai kuru iniciē ar maksājuma saņēmēja starpniecību, ja maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs un maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs atrodas dažādās dalībvalstīs;</p> <p>43) “maksājums valsts robežās” ir tāds elektroniski apstrādāts maksājumu darījums, kuru iniciē maksātājs vai maksājuma saņēmējs, vai kuru iniciē ar maksājuma saņēmēja starpniecību, ja maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs un maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs atrodas vienā dalībvalstī.”</p>

Paskaidrojums

Būtu jāpapildina ar jēdzienu “maksājumu instrumentu izdošana” un “maksājumu darījumu pieņemšana” definīcijām, lai uz visiem maksājumu pakalpojumiem iesaistītajiem sniedzējiem attiektos ierosinātā direktīva, kā noteikts I pielikumā. Minētās definīcijas būtu saskaņojamas ar priekšlikumu – Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu par starpbanku komisijas maksām, ko piemēro kartēm piesaistītiem maksājumu darījumiem (COM (2013) 550/3); 2013/0265.

Būtu iekļaujama jēdziena “kredīta pārvedums” definīcija, jo iepriekš minētajā regulas priekšlikumā tas ir viens no maksājumu pamata instrumentiem. Iekļautā definīcija ir saskaņota ar SEPA regulu. Jēdzienu “pārrobežu maksājums” un “maksājums valsts robežās” iekļausana veicinātu skaidrību.

13. grozījums

9. panta 1. punkta ievaddaļa

<p>“1. Dalībvalstis vai kompetentās iestādes izvirza prasību, ka maksājumu iestādei, kas sniedz jebkādu maksājumu pakalpojumu un tajā pašā laikā veic cita veida uzņēmējdarbību, kas minēta 17. panta 1. punkta c) apakšpunktā, jāaizsargā visi līdzekļi, kas saņemti no maksājumu pakalpojumu lietotājiem vai saņemti no cita maksājumu pakalpojumu sniedzēja, lai izpildītu maksājumu darījumus, kādā no turpmāk minētajiem veidiem:”</p>	<p>“1. Dalībvalstis vai kompetentās iestādes izvirza prasību, ka maksājumu iestādei, kas sniedz jebkādu maksājumu pakalpojumu un tajā pašā laikā veic cita veida uzņēmējdarbību, kas minēta 17. panta 1. punkta c) apakšpunktā, jāaizsargā visi līdzekļi, kas saņemti no maksājumu pakalpojumu lietotājiem vai saņemti no cita maksājumu pakalpojumu sniedzēja, lai izpildītu maksājumu darījumus, kādā no turpmāk minētajiem veidiem:”</p>
---	---

Paskaidrojums

Ar mērķi saskaņot nodrošinājuma prasības tiek piedāvāta teksta alternatīva redakcija, lai nodrošinātu, ka maksājumu pakalpojumu lietotāja līdzekļi attiecībā uz visām maksājumu iestādēm tiek pienācīgi aizsargāti, neatkarīgi no tā, vai tās veic citu saimniecisko darbību.

Komisijas ierosinātā redakcija	ECB ierosinātie grozījumi ⁽¹⁾
14. grozījums	
12. panta 1. punkts	
<p>“1. Kompetentās iestādes var atsaukt maksājumu iestādēm piešķirtu atļauju vienīgi tad, ja šāda iestāde atbilst šādiem gadījumiem:</p> <p>(..)</p> <p>c) vairs neatbilst nosacījumiem par atļaujas piešķiršanu vai neinformē kompetento iestādi par būtiskiem notikumiem šajā sakarībā;”</p>	<p>“1. Kompetentās iestādes var atsaukt maksājumu iestādēm piešķirtu atļauju vienīgi tad, ja šāda iestāde atbilst šādiem gadījumiem:</p> <p>(..)</p> <p>c) vairs neatbilst nosacījumiem par atļaujas piešķiršanu vai neinformē kompetento iestādi par būtiskiem notikumiem šajā sakarībā, vai nenodrošina precīzu statistikas pārskatu sniegšanu;”</p>

Paskaidrojums

Ir būtiski sniegt precīzu statistiku, lai uzraudzītu ar maksājumu iestādēm saistītu risku.

15. grozījums	
25. panta 2. punkts	
<p>“2. Turklāt dalībvalstis pieļauj informācijas apmaiņu starp savām kompetentajām iestādēm un šādām organizācijām:</p> <p>a) citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kas ir atbildīgas par atļaujas piešķiršanu maksājumu iestādēm un to uzraudzību;</p> <p>b) Eiropas Centrālo banku un dalībvalstu centrālajām bankām, kas rīkojas kā monetārās un pārraudzības iestādes, un attiecīgā gadījumā citām valsts iestādēm, kuras ir atbildīgas par maksājumu un norēķinu sistēmu pārraudzību;</p> <p>c) citas atbilstīgas iestādes, kas norīkotas saskaņā ar šo direktīvu, Direktīvu 2005/60/EK un citiem Savienības tiesību aktiem, kurus piemēro maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, piemēram, tiesību aktiem, kas piemērojami nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanas jomā;</p> <p>d) EBI, kuras uzdevums palīdzēt nodrošināt uzraudzības mehānismu konsekventu un saskaņotu darbību, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1093/2010 1. panta 5. punkta a) apakšpunktā.”</p>	<p>“2. Turklāt dalībvalstis pieļauj informācijas apmaiņu starp savām kompetentajām iestādēm un šādām organizācijām:</p> <p>a) citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kas ir atbildīgas par atļaujas piešķiršanu maksājumu iestādēm un to uzraudzību;</p> <p>b) Eiropas Centrālo banku un dalībvalstu centrālajām bankām, kas rīkojas kā monetārās un pārraudzības iestādes, un attiecīgā gadījumā citām valsts iestādēm, kuras ir atbildīgas par maksājumu un norēķinu sistēmu pārraudzību;</p> <p>c) citas atbilstīgas iestādes, kas norīkotas saskaņā ar šo direktīvu, Direktīvu 2005/60/EK un citiem Savienības tiesību aktiem, kurus piemēro maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, piemēram, tiesību aktiem, kas piemērojami nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanas jomā;</p> <p>d) EBI, kuras uzdevums ir palīdzēt nodrošināt uzraudzības mehānismu konsekventu un saskaņotu darbību, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1093/2010 1. panta 5. punkta a) apakšpunktā; un attiecīgajos gadījumos ar</p> <p>e) Eiropolu kā Savienības tiesībaizsardzības aģentūru, kura ir atbildīga par to, lai sniegtu palīdzību dalībvalstu kompetentajām policijas iestādēm un koordinētu to savstarpēju kopēju pieeju organizētas noziedzības un citu smagu noziegumu un terorisma, tostarp euro un citu maksāšanas līdzekļu viltošanas, apkarošanā.”</p>

Paskaidrojums

Eiropols būtu jāiekļauj kā papildu iestāde, ar kuru kompetentām iestādēm būtu iespēja apmainīties ar informāciju, ņemot vērā Eiropola kompetenci un īpašās zināšanas, Savienības mērogā izmeklējot un koordinējot, inter alia, euro viltošanas un citu smagu finanšu noziegumu apkarošanu, kas saistās ar maksāšanas līdzekļiem. Skatīt pielikumu Padomes Lēmumam 2009/371/TI ⁽³⁾.

Komisijas ierosinātā redakcija	ECB ierosinātie grozījumi ⁽¹⁾
--------------------------------	--

16. grozījums

27. panta 5. punkta a) apakšpunkts (jauns)

Bez teksta	<p>“a) Uz fiziskām vai juridiskām personām, kuras veic I pielikuma 7. punktā paredzēto saimniecisko darbību, nebūtu attiecināmi nekāda veida atbrīvojumi.”</p>
------------	---

Paskaidrojums

Tā kā kontu apkalpojošajiem maksājumu pakalpojuma sniedzējiem ir jānodrošina, lai TPPS būtu piekļuve, tad varētu rasties neparedzami riski, ja TPPS ļautu izmantot atbrīvojumus no uzraudzības prasībām. Turklāt TPPS savus piedāvātos pakalpojumus parasti sniedz ar intereta palīdzību, un tāpēc tie neaprobežojas ar vienas dalībvalsts teritoriju. Līdz ar to TPPS nevajadzētu būt iespējām saņemt atbrīvojumu.

17. grozījums

35. panta 2. punkts

<p>“2. Maksājumu darījumiem valsts robežās dalībvalstis vai to kompetentās iestādes var samazināt vai divkāršot 1. punktā norādītās summas. Dalībvalstis var palielināt minētās summas līdz EUR 500 priekšapmaksas maksājumu instrumentiem.”</p>	<p>“2. Maksājumu darījumiem valsts robežās dalībvalstis vai to kompetentās iestādes var samazināt vai divkāršot 1. punktā norādītās summas. Dalībvalstis var palielināt minētās summas līdz EUR 500 priekšapmaksas maksājumu instrumentiem.”</p>
--	---

Paskaidrojums

Nešķiet, ka attiecībā uz maksājumu darījumiem valsts robežās, t. i., tiem maksājumu darījumiem, kuri nav pārrobežu, būtu nepieciešams ļaut dalībvalstīm vai to kompetentajām iestādēm būtiski pielāgot 35. panta 1. punktā minētās maksimālās maksājumu summas saistībā ar atkāpi, ko piemēro mikromaksājumu instrumentiem. Turklāt, ja pielautu minēto atkāpi, tad tās rezultātā veidotos ļoti dažādi valstu atkāpju režīmi, kas ir pretrunā mērķim – integrētam un harmonizētam privātpersonu maksājumu tirgum Eiropā.

18. grozījums

39. pants

<p>“d) attiecīgā gadījumā jebkādas maksājumu darījuma maksas apmēru un attiecīgā gadījumā tās sadalījumu;”</p>	<p>“d) attiecīgā gadījumā – jebkādas maksājumu darījuma trešai personai – maksājumu pakalpojumu sniedzējam par darījumu sniedzamās maksas apmēru un attiecīgā gadījumā – minētās maksas apmēru sadalījumu;”</p>
--	---

Paskaidrojums

Ar minēto papildinājumu tiek precizēts, ka attiecībā uz maksājumiem trešās personas – maksājumu pakalpojumu sniedzēji varēs detalizēti informēt par saviem pašu maksājumiem, nevis maksājumiem, ko uzliek kontu apkalpojošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs.

19. grozījums

40. pants

<p>“Ja maksājuma uzdevumu iniciē trešās personas – maksājumu pakalpojumu sniedzēja sistēma, krāpšanas vai strīda gadījumā tas dara pieejamas darījumu atsauces un autorizācijas informāciju maksātājam un kontu apkalpojošajam maksājumu pakalpojumu sniedzējam.”</p>	<p>“Ja maksājuma uzdevumu iniciē trešās personas – maksājumu pakalpojumu sniedzēja sistēma, krāpšanas vai strīda gadījumā tas dara pieejamas maksātājam un kontu apkalpojošajam maksājumu pakalpojumu sniedzējam darījumu atsauces un autORIZācijas informāciju pierādījumu, ka lietotājs ir ticis autentificēts atbilstoši 58. panta 2. punktam.”</p>
---	--

Komisijas ierosinātā redakcija

ECB ierosinātie grozījumi ⁽¹⁾

Paskaidrojums

Tā kā vairāk nevajadzētu veikt individuālo drošības elementu apmaiņu, krāpšanas vai strīda gadījumā TPPS ir nepieciešams pierādīt, ka a) MPS ir apstiprinājis TPPS, ka darījums ir ticis autorizēts, vai ka b) klients ir ticis neapstrīdami autentificēts, balstoties uz individuāliem drošības elementiem, ko izveido TPPS.

20. grozījums

41. pants

“Uzreiz pēc maksājuma uzdevuma saņemšanas maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs tādā pašā veidā, kā noteikts 37. panta 1. punktā, sniedz vai dara pieejamus maksātājam šādus datus: (..).”

“Uzreiz pēc maksājuma uzdevuma saņemšanas **kontu apkalpojošais** maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs tādā pašā veidā, kā noteikts 37. panta 1. punktā, sniedz vai dara pieejamus maksātājam šādus datus: (..).”

Paskaidrojums

Ar šo grozījumu tiek precizēts, ka šis pants attiecas vienīgi uz kontu apkalpojošiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, jo TPPS pienākumi jau ir uzskaitīti 39. pantā. Šo piemēro situācijās, kurās TPPS ir iesaistījušies arī tradicionālos maksājumu pakalpojumos.

21. grozījums

45. panta 5. punkts g) apakšpunkts (jauns)

Bez teksta

“g) informācija no maksājumu pakalpojumu sniedzēja par maksājumu pakalpojuma lietotāja tiesībām bloķēt jebkuru maksājumu iniciācijas pakalpojumu no maksājumu pakalpojuma lietotāja konta vai izveidot “baltos” vai “melnos” TPPS sarakstus.”

Paskaidrojums

Vienīgi tad, ja maksājumu pakalpojumu lietotāji būs pienācīgi informēti, tiem būs iespējams izmantot savas ierosinātajā 59. (jauns) pantā noteiktās tiesības bloķēt maksājumu iniciēšanas pakalpojumus vai izveidot “baltos” vai “melnos” sarakstus attiecībā uz konkrētiem TPPS.

22. grozījums

54. panta 1. punkts

“1. Ja maksājumu pakalpojumu lietotājs nav patērētājs, maksājumu pakalpojumu lietotājs un maksājumu pakalpojumu sniedzējs var vienoties, ka pilnībā vai daļēji nepiemēro 55. panta 1. punktu, 57. panta 3. punktu, 64., 66., 67., 68., 71. un 80. pantu. Maksājumu pakalpojumu lietotājs un maksājumu pakalpojumu sniedzējs var vienoties arī par citu laikposmu nekā to, kas paredzēts 63. pantā.”

“1. Ja maksājumu pakalpojumu lietotājs nav patērētājs, maksājumu pakalpojumu lietotājs un maksājumu pakalpojumu sniedzējs var vienoties, ka pilnībā vai daļēji nepiemēro 55. panta 1. punktu, 57. panta 3. punktu, **59.** (jauns), 64., 66., 67., 68., 71. un 80. pantu. Maksājumu pakalpojumu lietotājs un maksājumu pakalpojumu sniedzējs var vienoties arī par citu laikposmu nekā to, kas paredzēts 63. pantā.”

Paskaidrojums

Skatīt paskaidrojumu attiecībā uz 26. grozījumu.

Komisijas ierosinātā redakcija

ECB ierosinātie grozījumi ⁽¹⁾

23. grozījums

56. panta 2. punkts

“2. Maksājumu darījumiem valsts robežās dalībvalstis vai to kompetentās iestādes var samazināt vai divkāršot 1. punktā norādītās summas. Tās var palielināt šīs summas līdz EUR 500 priekšapmaksas maksājumu instrumentiem.”

~~“2. Maksājumu darījumiem valsts robežās dalībvalstis vai to kompetentās iestādes var samazināt vai divkāršot 1. punktā norādītās summas. Tās var palielināt šīs summas līdz EUR 500 priekšapmaksas maksājumu instrumentiem.”~~

Paskaidrojums

Nešķiet, ka attiecībā uz maksājumu darījumiem valsts robežās, t. i., tiem maksājumu darījumiem, kuri nav pārrobežu, būtu nepieciešams ļaut dalībvalstīm vai to kompetentajām iestādēm būtiski pielāgot 56. panta 1. punktā minētās maksājumu summas saistībā ar atkāpi, ko piemēro mikromaksājumu instrumentiem. Turklāt, ja pielautu minēto atkāpi, tad tās rezultātā veidotos ļoti dažādi valstu atkāpju režīmi, kas ir pretrunā mērķim – integrētam un harmonizētam privātpersonu maksājumu tirgum Eiropā

24. grozījums

58. pants

“1. Dalībvalstis nodrošina, ka maksātājam ir tiesības izmantot trešo personu – maksājumu pakalpojumu sniedzēju, lai saņemtu maksājumu pakalpojumus, kas ļauj piekļūt maksājumu kontiem, kā minēts 1 pielikuma 7. punktā.

2. Ja maksātājs ir pilnvarojis trešo personu – maksājumu pakalpojumu sniedzēju sniegt maksājumu pakalpojumus saskaņā ar 1. punktu, tam ir šādi pienākumi:

a) nodrošināt, ka maksājumu pakalpojuma lietotāja individuālie drošības elementi nav pieejami citām personām;

b) nepārprotami autentificēties konta īpašnieka kontu apkalpojošajam(-iem) maksājumu pakalpojumu sniedzējam(-iem);

~~“1. Dalībvalstis nodrošina, ka maksājumu pakalpojumu lietotājam ir tiesības izmantot trešo personu – maksājumu pakalpojumu sniedzēju, lai saņemtu maksājumu pakalpojumus, kas ļauj piekļūt maksājumu kontiem, kā minēts 1 pielikuma 7. punktā.~~

2. Ja **maksājumu pakalpojumu lietotājs** ir pilnvarojis trešo personu – maksājumu pakalpojumu sniedzēju sniegt maksājumu pakalpojumus saskaņā ar 1. punktu, tam ir šādi pienākumi:

a) nodrošināt, ka maksājumu pakalpojuma lietotāja individuālie drošības elementi nav pieejami citām personām; **klientu drošu autentifikāciju, lai iniciētu maksājumus vai piekļūtu kontu informācijai;**

i) minētās autentifikācijas vajadzībām novirzot drošā veidā maksājumu pakalpojuma lietotāju pie tā kontu apkalpojošā maksājumu pakalpojuma sniedzēja; vai

ii) izdodot savus individualizētus drošības elementus minētās autentifikācijas veikšanai.

Trešai personai – maksājumu pakalpojumu sniedzējam nav tiesību iegūt maksājumu pakalpojuma lietotāja individualizētos drošības elementus, ko izdevis kontu apkalpojošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs;

b) nepārprotami autentificēties **maksājumu pakalpojuma lietotāja** konta īpašnieka kontu apkalpojošajam(-iem) maksājumu pakalpojumu sniedzējam(-iem);

Komisijas ierosinātā redakcija	ECB ierosinātie grozījumi ⁽¹⁾
<p>c) neglabāt maksājumu pakalpojuma lietotāja sensitīvus maksājumu datus vai individuālas drošības akreditācijas datus.</p> <p>3. Ja maksājuma iniciēšanas pakalpojuma nolūkā kontu apkalpojošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir saņēmis maksātāja maksājuma uzdevumu, izmantojot trešās personas – maksājumu pakalpojumu sniedzēja pakalpojumus, tas nekavējoties paziņo attiecīgajai trešai personai – maksājumu pakalpojumu sniedzējam par maksājuma uzdevuma saņemšanu un sniedz informāciju par pietiekamu līdzekļu pieejamību konkrētajam maksājumu darījumam.</p> <p>4. Kontu apkalpojošie maksājumu pakalpojumu sniedzēji apstrādā maksājuma uzdevumus, kas pārsūtīti, izmantojot trešās personas — maksājumu pakalpojumu sniedzēja pakalpojumus, tieši tādā pašā veidā attiecībā uz termiņiem un prioritāti, kā maksājuma uzdevumus, ko maksātājs pārsūtījis tieši, ja vien atšķirīgai apstrādei nav objektīvu iemeslu.”</p>	<p>c) neglabāt maksājumu pakalpojumu lietotāja sensitīvus maksājumu datus, kas iegūti, piekļūstot maksājumu pakalpojumu lietotāju maksājumu kontiem, izņemot informāciju, ar kuru identificē trešās personas - maksājumu pakalpojumu sniedzēja iniciētu maksājumu, tostarp atsauces numuru, maksātāja un maksājuma saņēmēja IBAN, darījuma summu, citu atsauces un informācijas sistēmas informāciju, un neizmantojot jebkādus datus citiem nolūkiem, kurus maksājumu pakalpojumu lietotājs nav tieši prasījis.</p> <p>3. Dalībvalstis nodrošina, ka kontu apkalpojošie maksājumu pakalpojumu sniedzēji gādā par visu nepieciešamo, lai saņemtu maksājumu uzdevumus no trešām personām – maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, un lai pieņemtu šā panta 2. punktā noteikto novirzīšanu.</p> <p>4.3. Ja maksājuma iniciēšanas pakalpojuma nolūkā maksājuma uzdevums ir pārsūtīts, izmantojot trešās personas – maksājumu pakalpojumu sniedzēja pakalpojumus, kontu apkalpojošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir saņēmis maksātāja maksājuma uzdevumu, izmantojot trešās personas — maksājumu pakalpojumu sniedzēja pakalpojumus, tas nekavējoties paziņo attiecīgajai trešai personai – maksājumu pakalpojumu sniedzējam par maksājuma uzdevuma piegādi un sniedz informāciju par pietiekamu līdzekļu pieejamību konkrētajam maksājumu darījumam.</p> <p>5.4. Kontu apkalpojošie maksājumu pakalpojumu sniedzēji apstrādā maksājuma uzdevumus, kas pārsūtīti, izmantojot trešās personas – maksājumu pakalpojumu sniedzēja pakalpojumus, tieši tādā pašā veidā attiecībā uz termiņiem un prioritāti, kā maksājuma uzdevumus, ko maksātājs pārsūtījis tieši, ja vien atšķirīgai apstrādei nav objektīvu iemeslu.</p> <p>6. Dalībvalstis nodrošina, ka kontu apkalpojošie maksājumu pakalpojumu sniedzēji piedāvā, kad tas ir pieejams, drošu standartizētu saskarni trešo personu maksājumu pakalpojumiem, kas balstīti uz piekļuvi maksājumu kontiem. Eiropas mēroga standartam būtu jābalstās uz pamatnostādņēm, kuras EBI ciešā sadarbībā ar ECB nosaka (..) pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās, un kuras ietver, kā minimum, tehniskas un funkcionālas specifikācijas maksājumu uzdevumu pārsūtīšanai starp kontu apkalpojošo maksājumu pakalpojumu sniedzēju un trešo personu – maksājumu pakalpojumu sniedzēju saskaņā ar 2. punkta a) apakšpunkta i) punktu, kā arī trešo personu – maksājumu pakalpojumu sniedzēju nepārprotamu autentificēšanu, kā noteikts 2. punkta b) apakšpunktā.”</p>

Komisijas ierosinātā redakcija

ECB ierosinātie grozījumi ⁽¹⁾

Paskaidrojums

Tas, ka maksājumu pakalpojumu lietotāja autentifikācijai izmantotos akreditācijas datus neatklāj nevienai trešai personai, ir IT drošības pamatprincips. Tāpēc TPPS būtu jānodrošina klientu droša autentifikāciju vai nu a) novirzot drošā veidā maksājumu pakalpojuma lietotāju pie tā kontu apkalpojošā maksājumu pakalpojuma sniedzēja, vai b) izdodot savus individualizētus drošības elementus. Abiem variantiem būtu jāveido standartizēta Eiropas saskarne piekļuvei maksājumu kontiem.

Minētajai drošajai standartizētajai saskarnei, kas paredzēta, lai trešās personas – maksājumu pakalpojumu sniedzēji piekļūtu maksājumu kontu informācijai, vajadzētu balstīties uz atvērtu Eiropas standartu un pēc priekšlikuma transponēšanas ar tās palīdzību ikvienam TPPS būtu iespējams piekļūt maksājumu kontiem pie jebkura maksājumu pakalpojumu sniedzēja visā Savienībā. Drīz vien pēc ierosinātās direktīvas pieņemšanas šī saskarne būtu jādefinē EBI ciešā sadarbībā ar ECB, un jāaptver, kā minimums, tehniskās un funkcionālas specifikācijas, kā arī saistītas procedūras.

Turklāt trešām personām — maksājumu pakalpojumu sniedzējiem būtu: a) jāaizsargā maksājumu pakalpojumu lietotāju individuālie drošības elementi; b) pašiem nepārprotami jāautentificējas kontu apkalpojošajam(-iem) maksājumu pakalpojumu sniedzējam(-iem); c) jāizvairās uzglabāt datus, kas iegūti, piekļūstot maksājumu pakalpojumu lietotāju maksājumu kontiem, izņemot informāciju, ar kuru identificē TPPS iniciētos maksājumus, tostarp atsauces numuru, maksātāja un maksājuma saņēmēja IBAN, darījuma summu, un d) jāizvairās izmantot datus jebkādiem citiem mērķiem, kurus maksājumu pakalpojumu lietotājs nav tieši prasījis.

25. grozījums

59. pants

"59. pants	"59. pants
<p>Trešo personu – maksājumu instrumentu emitentu piekļuve konta informācijai un tās izmantošana</p> <p>1. Dalībvalstis nodrošina, ka maksātājam ir tiesības izmantot trešo personu – maksājumu instrumenta emitentu, lai saņemtu maksājumu kartes pakalpojumus.</p> <p>2. Ja maksātājs ir devis piekrišanu trešai personai – maksājumu instrumenta emitentam, kas ir nodrošinājis maksātājam maksājumu instrumentu, lai iegūtu informāciju par pietiekamu līdzekļu pieejamību konkrētajam maksājumu darījumam konkrētajā maksājumu kontā, kas ir maksātāja turējumā, konkrētā maksājumu konta kontu apkalpojošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs uzreiz pēc maksātāja maksājuma uzdevuma saņemšanas sniedz šādu informāciju trešai personai – maksājumu instrumenta emitentam.</p> <p>3. Kontu apkalpojošie maksājumu pakalpojumu sniedzēji apstrādā maksājuma uzdevumus, kas pārsūtīti, izmantojot trešās personas – maksājumu instrumenta emitenta pakalpojumus, tieši tādā pašā veidā attiecībā uz termiņiem un prioritāti, kā maksājuma uzdevumus, ko maksātājs pārsūtījis personīgi, ja vien atšķirīgai apstrādei nav objektīvu iemeslu."</p>	<p>Trešo personu — maksājumu instrumentu emitentu piekļuve konta informācijai un tās izmantošana</p> <p>1. Dalībvalstis nodrošina, ka maksātājam ir tiesības izmantot trešo personu — maksājumu instrumenta emitentu, lai saņemtu maksājumu kartes pakalpojumus.</p> <p>2. Ja maksātājs ir devis piekrišanu trešai personai — maksājumu instrumenta emitentam, kas ir nodrošinājis maksātājam maksājumu instrumentu, lai iegūtu informāciju par pietiekamu līdzekļu pieejamību konkrētajam maksājumu darījumam konkrētajā maksājumu kontā, kas ir maksātāja turējumā, konkrētā maksājumu konta kontu apkalpojošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs uzreiz pēc maksātāja maksājuma uzdevuma saņemšanas sniedz šādu informāciju trešai personai — maksājumu instrumenta emitentam.</p> <p>3. Kontu apkalpojošie maksājumu pakalpojumu sniedzēji apstrādā maksājuma uzdevumus, kas pārsūtīti, izmantojot trešās personas — maksājumu instrumenta emitenta pakalpojumus, tieši tādā pašā veidā attiecībā uz termiņiem un prioritāti, kā maksājuma uzdevumus, ko maksātājs pārsūtījis personīgi, ja vien atšķirīgai apstrādei nav objektīvu iemeslu."</p>

Paskaidrojums

Šā panta noteikumi par to, kā konta informācijai piekļūst un to izmanto trešās personas – maksājumu pakalpojumu sniedzēji, kas izdod maksājumu instrumentus, piemēram, maksājumu kartes, pēc būtības ir identiski 58. panta noteikumiem, kas regulē to, kā konta informācijai piekļūst un to izmanto trešās personas – maksājumu pakalpojumu sniedzēji. Attiecīgi 59. pantu varētu svītrot, neapdraudot juridisko noteiktību MPS un maksātājiem, kuri izmanto MPS pakalpojumus.

Komisijas ierosinātā redakcija

ECB ierosinātie grozījumi ⁽¹⁾**26. grozījums**

59. pants (jauns)

Bez teksta

“59. pants. Maksātājam ir tiesības: i) dot norādes tā kontu apkalpojošam maksājumu pakalpojumu sniedzējam bloķēt jebkurus maksājumu iniciēšanas pakalpojumus no maksātāja maksājumu konta; ii) bloķēt jebkurus maksājumu iniciēšanas pakalpojumus, kuru iniciējusi viena vai vairākas konkrētas trešās puses – maksājumu pakalpojumu sniedzēji; vai iii) atļaut tikai tādus maksājumu iniciācijas pakalpojumus, kurus iniciējusi viena vai vairākas konkrētas trešās puses – maksājumu pakalpojumu sniedzēji.”

Paskaidrojums

Atbilstoši SEPA regulas 13. apsvērumā un 5. panta 3. punkta d) apakšpunkta iii) punktā paredzētajiem patērētāju aizsardzības un maksājumu pakalpojumu lietotāju aizsardzības noteikumiem, un ar mērķi nodrošināt juridisko konsekveni, būtu jāpievieno jauns pants, ar kuru maksājumu pakalpojumu lietotājiem garantē tiesības dot norādījumus saviem MPS izveidot konkrētus TPPS “baltos” vai “melnos” sarakstus. Minētais noteikums tomēr būtu attiecināms vienīgi uz tiem maksājumu lietotājiem, kuri ir patērētāji (skatīt 22. grozījumu). Tā kā norādēm ir jānāk no maksātāja, tām nebūtu nevajadzētu izpausties kā vispārējai automātiskai bloķēšanai vai vispārējas TPPS bloķēšanas iekļaušanai PSP noteikumos un līgumos.

27. grozījums

65. panta 2. punkts

“2. Ja ir iesaistīta trešā persona – maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kontu apkalpojošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs kompensē neautorizētā maksājumu darījuma summu un attiecīgā gadījumā atjauno debetētā maksājumu konta stāvokli līdz stāvoklim, kādā tas būtu bijis, ja nebūtu noticis neautorizētais maksājumu darījums. Iespējams, ir piemērojama finansiālā kompensācija kontu apkalpojošajam maksājumu pakalpojumu sniedzējam, ko atļdzina trešā persona – maksājumu pakalpojumu sniedzējs.”

“2. Ja ir iesaistīta trešā persona – maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kontu apkalpojošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs kompensē neautorizētā maksājumu darījuma summu un attiecīgā gadījumā atjauno debetētā maksājumu konta stāvokli līdz stāvoklim, kādā tas būtu bijis, ja nebūtu noticis neautorizētais maksājumu darījums. Iespējams, ir piemērojama Finansiālo kompensāciju kontu apkalpojošajam maksājumu pakalpojumu sniedzējam, ko atļdzina trešā persona – maksājumu pakalpojumu sniedzējs, **sniedz atbilstoši 82. pantam.**”

Paskaidrojums

Raugoties no patērētāju aizsardzības viedokļa, ir dabiski, ka, lai saņemtu atmaksājumu, maksātājs vērsīsies pie kontu apkalpojošā maksājumu pakalpojuma sniedzēja, jo viņu attiecības ar TPPS var būt balstītas uz vienreizējas saskarsmes, piemēram – maksājuma iniciēšanas, pamata. Kontu apkalpojošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs varētu pēc tam prasīt kompensāciju no TPPS, izņemot gadījumus, kad TPPS var pierādīt, ka tas nav bijis atbildīgs par pieļauto kļūdu. TPPS kompensēšanai būtu jāvadās pēc tiem pašiem noteikumiem, kuri attiecas uz neizpildi, nepilnīgu vai novēlotu maksājuma darījuma izpildi, atbilstoši 80. panta noteikumiem, kā arī regresa tiesības atbilstoši 82. panta noteikumiem. Minētā kompensācija varētu būt jāsedz, piemēram, tajos gadījumos, kad TPPS ir izdevis savus drošības elementus, piemēram, attiecībā uz maksājumu karti.

Komisijas ierosinātā redakcija

ECB ierosinātie grozījumi ⁽¹⁾

28. grozījums

66. panta 1. punkts

“1. Atkāpjoties no 65. panta, maksātājam var tikt noteikts pienākums segt līdz pat EUR 50 zaudējumus, kas saistīti ar jebkādiem neautorizētiem maksājumu darījumiem un kas izriet no pazaudēta vai nozagta maksājumu instrumenta izmantošanas vai no maksājumu instrumenta nelikumīgas piesavināšanās.

Maksātājs sedz visus zaudējumus saistībā ar jebkādiem neautorizētiem maksājumu darījumiem, ja tādi radušies, viņam rīkojoties krāpnieciski vai pieļaujot rupju neuzmanību, vai tīši nepildot vienu vai vairākus 61. pantā noteiktos pienākumus. Šādos gadījumos nav spēkā šā panta 1. punktā minētā maksimālā summa. Attiecībā uz maksājumiem, kas veikti distances saziņā, ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nepieprasa drošu lietotāja autentificēšanu, maksātājs sedz finansiālās sekas tikai tad, ja viņš rīkojies krāpnieciski. Ja maksājumu saņēmējs vai maksājumu saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nepieņem drošu lietotāja autentificēšanu, tie kompensē finansiālo kaitējumu, kas nodarīts maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam.”

“1. Atkāpjoties no 65. panta, maksātājam var tikt noteikts pienākums segt līdz pat EUR 50 zaudējumus, kas saistīti ar jebkādiem neautorizētiem maksājumu darījumiem un kas izriet no pazaudēta vai nozagta maksājumu instrumenta izmantošanas, vai no maksājumu instrumenta nelikumīgas piesavināšanās.

Maksātājs sedz visus zaudējumus saistībā ar jebkādiem neautorizētiem maksājumu darījumiem, ja tādi radušies, viņam rīkojoties krāpnieciski vai pieļaujot rupju neuzmanību, vai tīši nepildot vienu vai vairākus 61. pantā noteiktos pienākumus. Šādos gadījumos nav spēkā šā panta 1. punktā minētā maksimālā summa. ~~Attiecībā uz maksājumiem, kas veikti distances saziņā, Ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nepieprasa drošu lietotāja autentificēšanu, maksātājs sedz finansiālās sekas tikai tad, ja viņš rīkojies krāpnieciski. Ja maksājumu saņēmējs vai maksājumu saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nepieņem drošu lietotāja autentificēšanu, tie kompensē finansiālo kaitējumu, kas nodarīts maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam.”~~

Paskaidrojums

Patērētājiem būtu jānodrošina līdzīgs aizsardzības līmenis neatkarīgi no maksājumu iniciācijas veida.

29. grozījums

67. panta 1. punkts

“1. Dalībvalstis nodrošina, lai maksātājam būtu tiesības uz tāda autorizēta un jau izpildīta maksājumu darījuma kompensāciju no maksājumu pakalpojumu sniedzēja puses, ko iniciējis maksājumu saņēmējs vai kas iniciēts ar maksājumu saņēmēja starpniecību, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

(..) Attiecībā uz tiešā debeta maksājumiem maksātājam ir tiesības uz beznosacījumu kompensāciju termiņos, kas paredzēti 68. pantā, izņemot gadījumus, ja maksājumu saņēmējs ir izpildījis līguma pienākumus un maksātājs jau ir saņēmis pakalpojumus vai patērējis preces. Pēc maksājumu pakalpojumu sniedzēja pieprasījuma maksājumu saņēmējam jāpierāda, ka trešajā apakšpunktā minētie nosacījumi ir ievēroti.”

“1. Dalībvalstis nodrošina, lai maksātājam būtu tiesības uz tāda autorizēta un jau izpildīta maksājumu darījuma kompensāciju no maksājumu pakalpojumu sniedzēja puses, ko iniciējis maksājumu saņēmējs vai kas iniciēts ar maksājumu saņēmēja starpniecību, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

(..) Attiecībā uz tiešā debeta maksājumiem maksātājam ir tiesības uz beznosacījumu kompensāciju termiņos, kas paredzēti 68. pantā, ~~izņemot gadījumus, ja maksājumu saņēmējs ir izpildījis līguma pienākumus un maksātājs jau ir saņēmis pakalpojumus vai patērējis preces.~~ **Tomēr Komisija var ar deleģētiem aktiem izveidot izsmelošu sarakstu ar precēm un pakalpojumiem, uz kuriem neattiecas tiesības uz tiešā debeta atmaksājumu. Maksātājam un maksājuma saņēmējam ir jāvienojas atsevišķi par tiešā debeta atmaksājuma nepiemērošanu attiecībā uz katru no sarakstā iekļautajām precēm un pakalpojumiem, un pilnvarojumā tieši jānorāda, ka tiesības uz atmaksājumu nav beznosacījumu.** Pēc maksājumu pakalpojumu sniedzēja pieprasījuma maksājumu saņēmējam jāpierāda, ka trešajā apakšpunktā minētie nosacījumi **ir ievēroti.**”

Komisijas ierosinātā redakcija

ECB ierosinātie grozījumi ⁽¹⁾

Paskaidrojums

Ja tiesības uz atmaksājumu tiek padarītas atkarīgas no pamatā esošā pirkuma, tad rodas problēmas gan privātās dzīves aizsardzības jomā, gan saistībā ar efektivitāti un izmaksām. Ja šo priekšlikumu pieņem, tad tas visticamāk nozīmētu, ka vairāk netiktu garantētas neierobežotas tiesības uz atmaksājumu, kā to paredz spēkā esošā SEPA tiešā debeta maksājumu shēma, un līdz ar to patērētājiem rastos mazāk labvēlīgi apstākļi. ECB ierosina ieviest vispārēju noteikumu – astoņu nedēļu beznosacījumu tiesības uz atmaksājumu attiecībā uz visiem patērētāju tiešā debeta maksājumiem. Attiecībā uz sarakstā iekļautām tūlītēja patēriņa precēm vai pakalpojumiem debitori un kreditori var atsevišķi un tieši vienoties, ka tiesības uz atmaksājumu netiek piemērotas. Šādu sarakstu Komisija varētu izveidot ar deleģētu aktu.

30. grozījums

82. panta 1. punkts

“1. Ja 80. pantā paredzētā maksājumu pakalpojumu sniedzēja atbildība ir cēlusies cita maksājumu pakalpojumu sniedzēja vai starpnieka dēļ, attiecīgais maksājumu pakalpojumu sniedzējs vai starpnieks kompensē visus saskaņā ar 80. pantu radušos pirmā maksājumu pakalpojumu sniedzēja zaudējumus vai saskaņā ar to izmaksātās summas. Tas ietver kompensāciju, ja kāds maksājumu pakalpojumu sniedzējs nepieprasa drošu lietotāja autentificēšanu.”

“1. Ja **65. un** 80. pantā paredzētā maksājumu pakalpojumu sniedzēja atbildība ir cēlusies cita maksājumu pakalpojumu sniedzēja vai starpnieka dēļ, attiecīgais maksājumu pakalpojumu sniedzējs vai starpnieks kompensē visus saskaņā ar **65. un** 80. pantu radušos pirmā maksājumu pakalpojumu sniedzēja zaudējumus vai saskaņā ar to izmaksātās summas. Tas ietver kompensāciju, ja kāds maksājumu pakalpojumu sniedzējs nepieprasa drošu lietotāja autentificēšanu.”

Paskaidrojums

Regresa tiesībām būtu jāattiecas arī uz neautorizētiem maksājumu darījumiem. Lai vairotu skaidrību, būtu vēlams ierosinātajā direktīvā sniegt jēdziena “starpnieks” definīciju.

31. grozījums

85. pants

“85. pants

Drošības prasības un ziņošana par incidentiem

1. Uz maksājumu pakalpojumu sniedzējiem attiecas Direktīva [TID direktīva] un jo īpaši riska pārvaldības un incidentu ziņošanas prasības, kas noteiktas šīs direktīvas 14. un 15. pantā;
2. Iestāde, kas norikota saskaņā ar Direktīvas [TID direktīva] 6. panta 1. punktu, bez nepamatotas kavēšanās informē izcelsmes dalībvalsts kompetento iestādi un EBI par tīklu un informācijas drošības incidentu paziņojumiem, kas saņemti no maksājumu pakalpojumu sniedzējiem.

“85. pants

Drošības prasības un ziņošana par incidentiem

1. Uz maksājumu pakalpojumu sniedzējiem attiecas Direktīva [TID direktīva] un jo īpaši riska pārvaldības un incidentu ziņošanas prasības, kas noteiktas šīs direktīvas 14. un 15. pantā. **Maksājumu pakalpojumu sniedzēji izveido sistēmu, kurā iekļauj pienācīgus ietekmes mazināšanas pasākumus un kontroles mehānismus, lai pārvaldītu operacionālos riskus, tostarp drošības riskus, kas saistīti ar to sniegtajiem maksājumu pakalpojumiem. Maksājumu pakalpojumu sniedzēji minētās sistēmas ietvaros nosaka un uztur iedarbīgas incidentu pārvaldības procedūras, tostarp attiecībā uz ievērojamu incidentu klasificēšanu.**
2. Iestāde, kas norikota saskaņā ar Direktīvas [TID direktīva] 6. panta 1. punktu, bez nepamatotas kavēšanās informē izcelsmes dalībvalsts kompetento iestādi un EBI par tīklu un informācijas drošības incidentu paziņojumiem, kas saņemti no maksājumu pakalpojumu sniedzējiem. **Ievērojama operacionāla incidenta, tostarp ar drošību saistīta incidenta, gadījumā, maksājumu pakalpojumu sniedzēji bez nepamatotas kavēšanās informē par incidentu izcelsmes dalībvalsts kompetento iestādi saskaņā ar šo direktīvu.**

Komisijas ierosinātā redakcija	ECB ierosinātie grozījumi ⁽¹⁾
<p>3. Saņemot paziņojumu un tad, ja tas vajadzīgs, EBI informē kompetentās iestādes citās dalībvalstīs.</p> <p>4. Papildus Direktīvas [TID direktīva] 14. panta 4. punkta noteikumiem, ja drošības incidents potenciāli varētu ietekmēt maksājumu pakalpojumu lietotāju finanšu intereses, attiecīgais maksājumu pakalpojumu sniedzējs bez nepamatotas kavēšanās paziņo saviem maksājumu pakalpojumu lietotājiem par incidentu un informē tos par iespējamiem ietekmes mazināšanas pasākumiem, kurus tie var veikt paši, lai samazinātu incidenta negatīvo ietekmi.”</p>	<p>3. Saņemot paziņojumu, un tad, ja tas vajadzīgs, EBI informē kompetentās iestādes citās izcelsmes dalībvalstīs saskaņā ar šo direktīvu izvērtē, kā minētais incidents attiecas uz citām iestādēm un, pamatojoties uz minēto izvērtējumu, nosūta attiecīgo informāciju par šo incidenta paziņojumu EBI un Eiropas Centrālajai bankai.</p> <p>4. Saņemot paziņojumu, un tad, ja tas vajadzīgs, EBI informē citu dalībvalstu kompetentās iestādes saskaņā ar šo direktīvu. ECB informē ECBS par attiecīgiem jautājumiem, kas attiecas uz maksājumu sistēmām un maksājumu instrumentiem.</p> <p>5.4. Papildus Direktīvas [TID direktīva] 14. panta 4. punkta noteikumiem, Ja drošības incidents potenciāli varētu ietekmēt maksājumu pakalpojumu lietotāju finanšu intereses, attiecīgais maksājumu pakalpojumu sniedzējs bez nepamatotas kavēšanās paziņo saviem maksājumu pakalpojumu lietotājiem par incidentu un informē tos par iespējamajiem ietekmes mazināšanas pasākumiem, kurus tie var veikt paši, lai samazinātu incidenta negatīvo ietekmi.</p> <p>6. Līdz [ievietot datumu] EBI ciešā sadarbībā ar ECB pieņem pamatnostādnes saskaņā ar Direktīvas [ievietot direktīvas numuru] [ievietot numuru] pantā noteikto procedūru attiecībā uz maksājumu pakalpojumu sniedzējiem – par 1. punktā minēto ievērojamo incidentu klasificēšanu, par 2. punktā minēto incidentu paziņošanas saturu, formātu un procedūrām; un attiecībā uz kompetentajām iestādēm saskaņā ar šo direktīvu – par kritērijiem, kā izvērtēt, vai paziņojums par incidentu attiecas uz citām iestādēm, un to, kāda informācija par incidentu ziņojumiem ir jāsniedz citām iestādēm.</p> <p>7. EBI ciešā sadarbībā ar ECB regulāri, bet ne retāk kā reizi divos gados, pārskata 6. punktā minētās pamatnostādnes.</p> <p>8. Pieņemot un pārskatot 6. punktā minētās pamatnostādnes, EBI var ņemt vērā Komisijas īstenošanas aktu atbilstoši 14. panta 7. punktam tīklu un informācijas Direktīvā [TID direktīva], kā arī Eiropas Savienības Tīklu un informācijas drošības aģentūras izstrādātos un publicētos standartus un/vai specifikācijas attiecībā uz nozarēm, kurās veic darbības, kas nav maksājumu pakalpojumu sniegšana.”</p>

Komisijas ierosinātā redakcija

ECB ierosinātie grozījumi ⁽¹⁾

Paskaidrojums

Uzraugi un ECBS ir kompetentās iestādes, lai pieņemtu maksājumu pakalpojumu sniedzējiem adresētas pamatnostādnes par incidentu pārvaldību un ziņošanu par tiem, kā arī lai pieņemtu pamatnostādnes par to, kā attiecīgās iestādes savā starpā apmainās ar incidentu paziņojumiem. Ja uz maksājumu pakalpojumu sniedzējiem attiecinātu TID direktīvu, tas varētu traucēt uzraudzības iestādēm un centrālām bankām pildīt savus pienākumus, un tāpēc nebūtu pieļaujams. Tomēr nolūkā nodrošināt pienācīgu konsekvences līmeni starp konkrētu nozaru tiesību aktiem, varētu ņemt vērā pamatnostādnes, kuras ENISA ir izstrādājusi citām nozarēm un prasības, kuras Komisija iekļaus īstenošanas aktā atbilstoši ierosinātās TID direktīvas 14. panta 7. punktam. Pilnvarojums pieņemt pamatnostādnes par incidentu klasificēšanu un ziņošanu par tiem ir cieši saistīts ar šajā pantā noteiktajām prasībām. Tāpēc tiek piedāvāts pilnvarojumu iekļaut šajā pantā un nevis 86. pantā.

32. grozījums

86. pants

“86. pants
Īstenošana un ziņošana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka maksājumu pakalpojumu sniedzēji saskaņā ar Direktīvas [TID direktīva] 6. panta 1. punktu norīkotajai iestādei ik gadu sniedz atjauninātu informāciju ar novērtējumu par operacionālajiem un drošības riskiem, kas saistīti ar to sniegtajiem maksājumu pakalpojumiem, un par to, vai, reaģējot uz šiem riskiem, ir veikti adekvāti ietekmes mazināšanas pasākumi un ieviesti kontroles mehānismi. Iestāde, kas norīkota saskaņā ar Direktīvas [TID direktīva] 6. panta 1. punktu, bez nepamatotas kavēšanās nosūta šīs informācijas kopiju kompetentajai iestādei izcelsmes dalībvalstī.
2. Neskarot Direktīvas [TID direktīva] 14. un 15. pantu, EBI ciešā sadarbībā ar ECB izstrādā pamatnostādnes par drošības pasākumu, tostarp attiecīgā gadījumā sertifikācijas procesu, noteikšanu, īstenošanu un uzraudzību. Tā, *inter alia*, ņem vērā standartus un/vai specifiskācijas, ko Komisija publicējusi saskaņā ar Direktīvas [TID direktīva] 16. panta 2. punktu.
3. EBI ciešā sadarbībā ar ECB regulāri, bet vismaz reizi divos gados, pārskata pamatnostādnes.

“86. pants
Īstenošana un ziņošana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka maksājumu pakalpojumu sniedzēji saskaņā ar **šo direktīvu** [TID direktīva] ~~6. panta 1. punktu~~ norīkotajai **kompetentajai** iestādei ik gadu sniedz atjauninātu informāciju ar novērtējumu par operacionālajiem un drošības riskiem, kas saistīti ar to sniegtajiem maksājumu pakalpojumiem, un par to, vai, reaģējot uz šiem riskiem, ir veikti adekvāti ietekmes mazināšanas pasākumi un ieviesti kontroles mehānismi. ~~Iestāde, kas norīkota saskaņā ar Direktīvas [TID direktīva] 6. panta 1. punktu, bez nepamatotas kavēšanās nosūta šīs informācijas kopiju kompetentajai iestādei izcelsmes dalībvalstī.~~
2. Neskarot ~~Direktīvas [TID direktīva] 14. un 15. pantu~~, EBI ciešā sadarbībā ar ECB izstrādā pamatnostādnes maksājumu pakalpojumu sniedzējiem par drošības pasākumu, tostarp attiecīgā gadījumā sertifikācijas procesu, noteikšanu, īstenošanu un uzraudzību. Tā, *inter alia*, ņem vērā standartus un/vai specifiskācijas, ko Komisija publicējusi saskaņā ar Direktīvas [TID direktīva] 16. panta 2. punktu.
3. EBI ciešā sadarbībā ar ECB regulāri, bet vismaz reizi divos gados, pārskata pamatnostādnes.

Komisijas ierosinātā redakcija	ECB ierosinātie grozījumi ⁽¹⁾
<p>4. Neskarot Direktīvas [TID direktīva] 14. un 15. pantu, EBI pieņem pamatnostādnes, lai atvieglotu maksājumu pakalpojumu sniedzējiem uzdevumu identificēt nopietnus incidentus un apstākļus, kādos maksājumu iestādei ir jāziņo par drošības incidentu. Šīs pamatnostādnes pieņem (ievietot datumu – divi gadi pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā).”</p>	<p>4. EBI koordinē informācijas sniegšanu kompetentajām iestādēm saskaņā ar šo direktīvu, ECB, kompetentajām iestādēm saskaņā ar TID direktīvu un, attiecīgajos gadījumos, ar ENISA tādu operacionālo un drošības risku jomā, kas saistīti ar maksājumu pakalpojumiem.</p> <p>Neskarot Direktīvas [TID direktīva] 14. un 15. pantu, EBI pieņem pamatnostādnes, lai atvieglotu maksājumu pakalpojumu sniedzējiem uzdevumu identificēt nopietnus incidentus un apstākļus, kādos maksājumu iestādei ir jāziņo par drošības incidentu. Šīs pamatnostādnes pieņem (ievietot datumu – divi gadi pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā).”</p>

Paskaidrojums

Prudenciāliem uzraugiem un centrālām bankām būtu jānosaka un jāizvērtē ziņošanas prasības attiecībā uz operacionālajiem un ar drošību saistītajiem riskiem. Šo informāciju var nodot ENISA vai kompetentajām iestādēm saskaņā ar TID direktīvu, ar EBI kā atbilstošo koordinējošo iestādi.

33. grozījums

87. pants

<p>“1. Dalībvalstis nodrošina, ka maksājumu pakalpojumu sniedzējs, maksātājam sākot elektronisku maksājuma darījumu, piemēro stingru klienta autentificēšanu, ja vien EBI pamatnostādņēs nav atļauts piemērot īpašus atbrīvojumus, pamatojoties uz risku, kas saistīts ar sniegto maksājumu pakalpojumu. Tas attiecas arī uz trešās personas maksājumu pakalpojumu sniedzēju, tam uzsākot maksājuma darījumu maksātāja vārdā. Konta apkalpošanas maksājumu pakalpojumu sniedzējs ļauj trešās personas maksājumu pakalpojumu sniedzējam, rīkojoties maksājumu pakalpojumu lietotāja vārdā, paļauties uz konta apkalpošanas maksājumu pakalpojumu sniedzēja autentificēšanas metodēm.</p> <p>2. Ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs sniedz I pielikuma 7. punktā minētos pakalpojumus, tas apstiprina pats savu autentiskumu attiecībā pret konta īpašnieka kontu apkalpošanas maksājumu pakalpojumu sniedzēju.”</p>	<p>“1. Dalībvalstis nodrošina, ka maksājumu pakalpojumu sniedzējs, maksātājam sākot elektronisku maksājuma darījumu, piemēro stingru klienta autentificēšanu, ja vien EBI pamatnostādņēs nav atļauts piemērot īpašus atbrīvojumus, pamatojoties uz risku, kas saistīts ar sniegto maksājumu pakalpojumu. Tas attiecas arī uz trešās personas maksājumu pakalpojumu sniedzēju, tam uzsākot maksājuma darījumu maksātāja vārdā. Konta apkalpošanas maksājumu pakalpojumu sniedzējs ļauj trešās personas maksājumu pakalpojumu sniedzējam, rīkojoties maksājumu pakalpojumu lietotāja vārdā, paļauties uz konta apkalpošanas maksājumu pakalpojumu sniedzēja autentificēšanas metodēm.</p> <p>2. Ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs sniedz I pielikuma 7. punktā minētos pakalpojumus, tas apstiprina pats savu autentiskumu attiecībā pret konta īpašnieka kontu apkalpošanas maksājumu pakalpojumu sniedzēju.”</p>
---	---

Paskaidrojums

Skatīt paskaidrojumu attiecībā uz 24. grozījumu.

Komisijas ierosinātā redakcija	ECB ierosinātie grozījumi ⁽¹⁾
34. grozījums 89. panta 5. punkts (jauns)	
Bez teksta	<p>“5. EBI ciešā sadarbībā ar ECB pieņem kompetentajām iestādēm adresētas pamatnostādnes saskaņā ar 16. pantu Regulā (ES) Nr. 1093/2010 par sūdzību procedūrām, kuras piemēro, lai nodrošinātu šīs direktīvas noteikumu ievērošanu, kā minēts iepriekš 1. punktā. Šīs pamatnostādnes pieņem [ievietot datumu – divi gadi pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā] un regulāri atjaunina pēc vajadzības.”</p>

Paskaidrojums

Saskaņotas sūdzību procedūras atvieglotu pārrobežu sūdzību izskatīšanu un papildinātu netraucētas un efektīvas īstenošanas procedūras, ar kurām tiek atbalstīti tie kompetento iestāžu pienākumi, kas noteikti ierosinātajā direktīvā.

⁽¹⁾ ECB ierosinājumi papildināt ar jaunu teksta redakciju ir norādīti treknrakstā. Tekstā ar pārsvītrojumu ir norādīti ECB ierosinājumi svītrot tekstu.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes [datums] Direktīva XXXX/XX/ES par pasākumiem, kas nodrošinātu vienādi augsta līmeņa tīklu un informācijas drošību visā Savienībā (OV L x, x. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Lēmums 2009/371/TI (2009. gada 6. aprīlis), ar ko izveido Eiropas Policijas biroju (Eiropolu) (OV L 121, 15.5.2009, 37. lpp.).